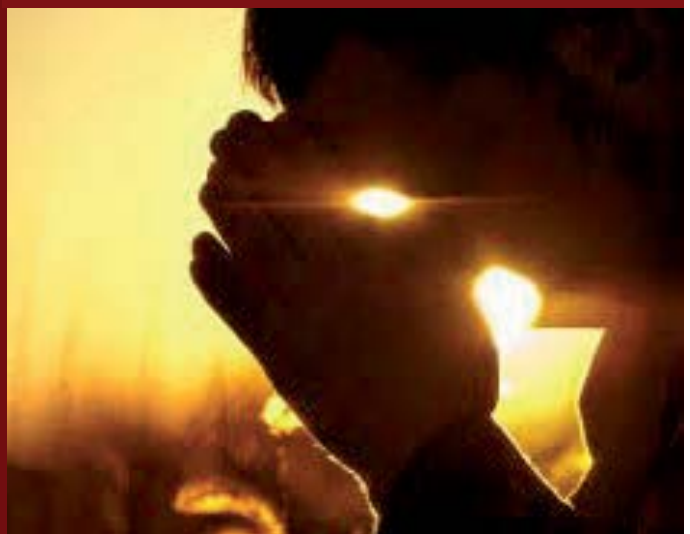
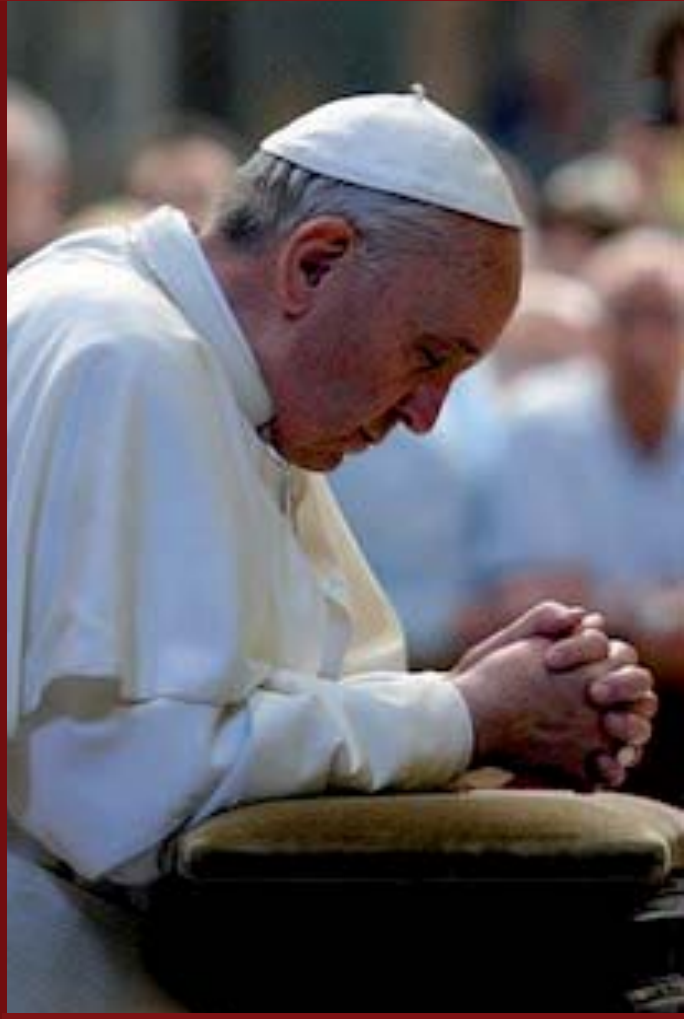

ULTREYA

THÁNG 6
2014

PHONG TRÀO CURSILLO - NGÀNH VIỆT NAM
GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA

Tinh Thần Cầu Nguyện

PHONG TRÀO

URSILLO GIÁO PHẬN SAN JOSE - NGÀNH VIỆT NAM

1524 Hemmingway Rd., San Jose, California 95132

VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH

CHỦ TỊCH PT
Gioan Trần Hiếu
408-923-2622
408-655-5331

LINH HƯỚNG
Lm. Andrew Nguyễn Vũ
408-291-6280

PHÓ CHỦ TỊCH PT
Matthew Phan Hoàng Vương
408-858-2412

THƯ KÝ
Agnès Nguyễn Thị Nguyệt
408-417-0524

THƯ QUỲ
Maria Darcy Nguyễn Ngọc Dung
408-398-9932

KHÔI TIỀN
Gioan B. Nguyễn Nhật Tiến
408-515-2659

KHÔI BA NGÀY
Giuse Nguyễn Văn Tân
408-425-2696

KHÔI HẬU
Giuse Bùi Quang Hùng
408-314-1391

TRƯỜNG LÃNH ĐẠO
Giuse Trần Văn Trung
408-504-9481

KHÔI TRUYỀN THÔNG
Phêrô Phạm Huy Dũng
408-623-5211

Mục Lục

Thư Chủ tịch Phong Trào	Tr. 04
Chúc Mừng Tân Linh Mục...	06
Ơn Cầu Nguyện	10
Đến Với Chúa	13
Mẹ Hiền Mẫu La Vang	16
Tinh Thần Cầu Nguyện	15
Người Đàn Bà Trong Thánh Kinh	20
Suy Nghi: Cách Ăn Mặc Khi Tham Dự Thánh Lễ	25
Thánh Ý Chúa Quan Phòng	26
Họp Nhóm Trưởng và Liên Nhóm Trưởng	28
Chia Sẻ Chứng Nhân Đại Hội Ultreya Tháng 4	36
Chia Sẻ Chứng Nhân Đại Hội Ultreya Tháng 5	40
Chia Sẻ Tháng 6	39
Đại Hội Mùa Xuân Miền XI Tại Fresno California	42
Hồng Ân Trên Đất Thánh	48
Đức Giáo Hoàng nói: Đừng phán xét - anh chị em không phải là Thiên Chúa đâu!	54
Hình Ảnh Khai Mạc Tỉnh Huấn	56
Palanca	58
Báo cáo tài chánh	66
Mời Viết Bài	67

Thư Chủ Tịch Phong Trào

*“Điều làm Chúa Cha được tôn vinh là:
anh em sinh nhiều hoa trái
và trở thành môn đệ của Thầy”
(Ga 15:8)*

Quý anh chị Cursillistas rất quý mến,

Chúng ta đang bước vào tám tuần tĩnh huấn để chuẩn bị cho hai khóa Ba Ngày 46 và 47 VNSJ. Đây là thời điểm đặc biệt chúng ta cầu nguyện xin ơn Chúa, đồng thời để cùng nhau trao đổi học hỏi nhằm thực hiện các công tác cần thiết cho hai khóa học.

“Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy anh em chẳng làm gì được” (Ga 15:5). Qua cầu nguyện và các hình thức palanca, với lòng khiêm tốn, chúng ta cầu xin ơn kết hiệp mật thiết với Thầy và xin Người biến chúng ta thành môn đệ nhiệt thành, để mọi việc chúng ta làm đều nhằm mục đích vinh danh Thiên Chúa.

“Điều làm Chúa Cha được tôn vinh là: anh em sinh nhiều hoa trái và trở thành môn đệ của Thầy” (Ga 15:8). Khi thực hiện việc mở khóa, chúng ta ước mong khóa học sẽ mang lại ơn hoán cải, không phải chỉ cho các khóa sinh mà còn cho cả chúng ta nữa, đặc biệt những người sẽ đích thân đi trợ tá. Và đó là điều mà nhiều người chúng ta thường hay nói, “đi trợ tá để được hâm nóng lại lửa sốt mến ngày nào!”

Vì thế, mỗi khi chuẩn bị khóa, tâm tư chúng ta không khỏi nao nao bồi hồi.

Trong hai khóa học, nhiều công việc cần được chu toàn, và Phong Trào cần sự hưởng ứng tích cực của tất cả các thành

viên. VPĐH kêu gọi sự dấn thân của quý anh chị với các việc làm cụ thể như thực hiện Palancas, tham dự các buổi tĩnh huấn, ghi danh làm trợ tá, và hợp tác, khích lệ động viên các khóa sinh và trợ tá. Chắc hẳn, với các nỗ lực và hỗ trợ quý hóa đó, hoa trái sẽ nảy sinh trong khóa học.

Tháng Sáu, theo truyền thống giáo hội, đặc biệt dành riêng để kính Thánh Tâm Chúa. Bức chân dung Thầy Chí Thánh với đôi mắt tinh anh nhìn thấu suốt tâm can chúng ta, nhưng cũng bộc lộ một trái tim nồng cháy, nhắc nhở tình yêu thương vô bờ bến của Người. Với đôi mắt và trái tim, nói theo ngôn từ của Đức Giáo Hoàng Phanxicô, *“Thiên Chúa luôn luôn dõi theo chúng ta với tình thương.”*

Cầu xin Thầy Chí Thánh chúc lành cho tất cả chúng ta.

Thân ái,
Thay mặt VPĐH,

Gioan Trần Hiếu,
Chủ Tịch Phong Trào

CHÚC MỪNG TÂN LINH MỤC J.B. NGUYỄN DUY ANH DŨNG

*“Hãy tạ ơn Chúa, vì Chúa nhân từ,
Muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương”
(Tv 107:1)*

Hân hoan chúc mừng Tân **Linh Mục Gioan Baotixita Nguyễn Duy Anh Dũng**, Cursillista Phong Trào Cursillo Việt Nam San Jose, được thánh hiến do sự đặt tay của Đức Cha Kevin William Vann, JCD, DD, Giám Mục Giáo Phận Orange.

Thánh lễ truyền chức đã được cử hành vào lúc 10:30 Sáng, Thứ Bảy, ngày 7 tháng 6, 2014, tại nhà thờ Thánh Columban, 10801 Stanford Ave., Garden Grove, California.

Cùng chia sẻ niềm vui với tân Linh Mục và thân bằng quyến thuộc, chúng ta không quên hiệp ý dâng lên Thầy Chí Thánh lời cảm tạ và nguyện cầu Người tuôn đổ ơn phúc dồi dào để tân chức hăng say vui sống ơn gọi cao cả.

Thay mặt Văn Phòng Điều Hành,
Gioan Trần Hiếu, CTPT

Chúc Mừng Tân Linh Mục Giuse Lê Anh Tuấn

*“Đôi bàn tay Chúa nâng đỡ con,
Xin dâng lời cảm tạ...”*

Tán tụng hồng ân

Hân hoan chúc mừng Tân **Linh Mục Giuse Lê Anh Tuấn**, Cursillista Khóa 44 Việt Nam San Jose, thành viên Phong Trào Cursillo VN Oakland, do sự đặt tay của Đức Cha Michael C. Barber, SJ, Giám Mục Giáo Phận Oakland, California.

Thánh lễ truyền chức đã được diễn ra vào lúc 7:00 chiều, Thứ Sáu, 23/5/2014 tại Nhà Thờ Chánh Tòa Christ the Light, 2121 Harrison St., Oakland, California.

Trước hồng phúc cao cả, chúng ta cùng hiệp ý với tân Linh Mục dâng lên Thầy Chí Thánh lời cảm tạ và xin Thầy hằng gìn giữ Tân Chức trong cánh tay yêu thương của Người.

Xin hân hoan chia sẻ niềm vui với Tân Linh Mục, cùng thân bằng quyến thuộc, và Phong Trào Cursillo Việt Nam Giáo Phận Oakland.

Thân ái,
Thay mặt VPĐH Phong Trào VNSJ,
Gioan Trần Hiếu, CTPT

DIOCESE OF ORANGE

ORDINATION TO THE
PRIESTHOOD
THÀNH LỄ THỤ PHONG LINH MỤC
JOHN DUY NGUYỄN

A graphic design on a blue background featuring a red cross, golden wheat stalks, and a golden chalice with a white host. The text is in white and gold.

Ơn Cầu Nguyện

Agnes Thái Thu Hà

Mãi đến bây giờ ký ức tôi vẫn còn lưu giữ những hồng ân Thầy Chí Thánh ban cho tôi trong suốt hơn 40 năm trở lại đây. Trong dịp cầu đến với Thầy Nhân Lành, sự nguyện cầu đã cho tôi được lòng xác tín vô biên vào Thiên Chúa, cũng như giúp tôi có năng lực để sống thật tốt đẹp và thấy cuộc sống thật đáng được trân quý - khi tôi hâm nóng đức tin bằng sự tin cậy vào Thiên Chúa.

Những ý nghĩ ban đầu của tôi về sự cầu nguyện thật ngô nghê khi tôi cứ tưởng đó chỉ là bổn phận của những tu sĩ. Qua tháng năm, khi những đau khổ trong đời xảy đến, đã cho tôi hiểu được giá trị của việc đến với Thầy Chí Thánh qua ơn cứu rỗi.

Tôi còn nhớ khi chồng tôi bỏ gia đình đi theo người đàn bà khác, tôi đau khổ vô cùng. Tôi sân hận, hoài nghi vào Thiên Chúa, và mất cả đức tin. Đêm đêm thao thức không ngủ

được. Khoảng 4 giờ sáng, tôi nghe tiếng chuông nhà thờ ngân nga, sâu lắng, thúc giục con dân trong giáo xứ đi lễ sáng. Tôi chợt như thức tỉnh, theo lời mời gọi của Thiên Chúa, tôi đã đến gần Ngài. Mặc dù quỳ mãi ở giáo đường với những giọt nước mắt khổ đau, tôi vẫn được thấy có Thiên Chúa chờ che, nâng đỡ, hoà cùng với tôi nỗi buồn tủi.

Từ đó sáng nào tôi cũng dậy sớm đi lễ và cầu xin Chúa giúp anh quay về với gia đình. Tôi không còn sợ hãi, âu lo, một mình sinh con và nuôi con. Qua một năm, trong một đêm đã tối trời, tôi nghe tiếng gõ cửa. Lòng tôi hồi hộp và hy vọng trong anh có sự thay đổi. Quả nhiên anh đã trở về. Trong một năm qua đi Thiên Chúa đã ban cho tôi sự kiên trì, ơn phó thác và lòng tha thứ. Tôi đón anh về trong tình cảm dịu dàng của đời sống vợ chồng mà Thiên Chúa đã kết hợp.

Nguồn ơn của Thiên Chúa

nâng tâm hồn chúng tôi lên và chi phối nhiều vào đời sống từng người. Chúng tôi cảm nhận được sự đẹp đẽ của lòng yêu thương Thiên Chúa trao ban cho chúng tôi. Nhưng thử thách và cam go cũng không rời bỏ để chúng tôi lại lên đường cùng Thiên Chúa, tạo dựng cho mình đời sống tinh thần phong phú hơn.

Vào năm 1975 đất nước Việt Nam thân yêu mất đi trong tay Cộng Sản, chồng tôi lại ra đi biệt biệt trong trại tù cải tạo. Tôi đã sống vất vả, gian nan bên đàn con còn dại khờ. Sự vượt khó của tôi chỉ trông đợi vào Thiên Chúa. Ma quỷ vẫn không ngừng quấy phá để tôi có thể vấp ngã trong mỗi bước đi của đời mình. Đức tin bị lung lay khi tôi vất vả quá. Đã có lúc đứng trước cổng nhà thờ mà tôi không vào được, có một sự ngăn trở vô hình nào đó ngăn bước dẫn lối đến với Ngài. Thật là tội lỗi, đáng trách.

Nhưng Thiên Chúa vẫn thứ

tha, vẫn nồng nàn yêu dấu khi anh trở về từ trại tù chính trị của bọn quỷ đỏ. Trong mối tương giao cùng Thiên Chúa, tâm tư chúng tôi được chan hoà trong tình yêu của thầy Chí Thánh. Chúng tôi suy niệm được Thiên Chúa là ai. Chúng tôi cầu xin vào Thiên Chúa sự an bình cho mình và tha nhân. Nếu chúng tôi chỉ xin sự lợi lộc chắc chắn chúng tôi sẽ bị thất vọng vì Thiên Chúa không phải là ngân hàng của thế gian, mà Ngài là nguồn cội của tình yêu. Do sự cầu nguyện chân thành tha thiết, lòng ăn năn sám hối Thiên Chúa mới quan phòng và thánh hoá chúng tôi.

Vào năm 1988 vợ chồng tôi lại chia tay vĩnh viễn khi anh mất đi vì cơn bệnh hiểm nghèo. Cuộc đời tôi lại đi vào sự quanh co, hiểm nghèo khác. Khi đó cháu đầu đang ở tuổi teen, học giỏi nhưng rất ham chơi. Sẵn sàng theo bạn rủ rê bỏ học, làm việc xấu. Tôi bất lực khi thấy hoàn cảnh cứ xô đẩy tôi vào những khốn khó từ tinh thần

đến vật chất. Tôi lại đến van nài cùng Mẹ Maria xin ơn lành rông rãi mười năm. Tôi chỉ biết nắm áo Mẹ cầu khẩn cho con tôi nên người, học hành tiếp tục, sống có ích cho bản thân và xã hội. Lúc đó tôi toi tả từ thân xác đến tinh thần. Sự sợ hãi cho đời sống của các con trong xã hội nhiều nhưng, bọn ngu dốt lên làm người thầy dạy. Sách vở nòng nặc mùi chính trị trong khung cảnh giáo dục. Học sinh bị đào luyện trong nền văn hóa “kỹ nghệ” của bọn cộng sản mà học vị rất thấp lại soạn bài cho thầy cô dạy. Học đường lúc ấy nguy hiểm bao quanh, ma túy, trộm lộn, bỏ học... Thầy cô không có quyền hành nghiêm chỉnh vì đời sống quá thiếu hụt họ phải dạy thêm, nhiều khi thu hoạch tốt hơn là dạy chính khóa.

Cuối cùng lời cầu nguyện của tôi cũng được Thiên Chúa đoái hoài. Sau những thử thách vấp ngã, người con trai lớn của tôi cũng trưởng thành. Thi đậu đại học ngành quản trị kinh doanh, ra trường có việc làm vững vàng.

Trong hồng ân Chúa, tôi thường tìm gặp ngài trong thinh lặng. Ở nơi vắng vẻ tôi như nghe tiếng Chúa nói cùng tôi trong từng hoàn cảnh. Để thực thi lời Chúa ban, tôi cố gắng sống tốt lành cho mình, cho gia đình và tha nhân. Ôn câu

nguyện đã thánh hóa tâm tư tôi, tôi vui trong cảnh mẹ goá con cô, đơn sơ, nhận lãnh mọi thánh ý của Chúa.

Là một cursillista khóa 31, tôi thường tự hỏi đã làm gì cho phong trào Cursillo? Tôi cảm nghiệm được phong trào cần có nền tảng vững chắc đó là tinh thần đoàn kết, sự dấn thân đầy ơn ích, nhiệt thành và trên hết vẫn là lòng kính Chúa yêu người. Tình yêu của Thầy Chí Thánh là tình yêu vĩnh cửu. Khi tôi cầu nguyện chân thành cùng ngài, tôi hiểu được ngài đang yêu tôi nồng nàn. Đến với phong trào, trong những chia sẻ ở các buổi sinh hoạt Ultreya hay ở Trường Lãnh Đạo tôi được đào luyện thêm cho mình lòng mến Chúa yêu người, tha thứ và được thứ tha.

Bây giờ tôi hiểu được phong trào cần ở mỗi chúng ta điều gì. Những lời nguyện cầu đẹp cho nhau nghe là một ân sung. Giáo Hội cần có những phong trào, như Cursillo, hoàn thiện, những cursillistas tốt lành để phong trào tồn tại mãi bên ta và bên người như Chúa Giêsu đã phán dạy: “Anh em hãy vui mừng luôn mãi và cầu nguyện không ngừng. Hãy tạ ơn trong mọi hoàn cảnh. Anh em hãy làm như vậy, đó là điều Thiên Chúa muốn trong Đức Kitô Giêsu” (1 Thêxalônica 5:16-18).

*Lạy Chúa,
 Xin cho con đến với Chúa
 Vì lòng yêu mến Chúa
 Chứ đừng vì những hào quang nhân danh Chúa mang đến cho con.
 Xin để đến với Chúa, con luôn
 Với tấm lòng tinh trắng
 Chứ đừng bằng những chiếc áo màu thế gian khoác lên con.
 Xin đến với Chúa con mãi vẫn là con
 Đơn sơ, nhỏ bé
 Để những dấu chấm bụi trần không làm lem gót nhỏ
 Khi con đặt chân trước thềm nhà Cha.
 Xin cho con được lớn lên, trưởng thành ra
 Trong tình yêu thương và vòng tay dịu dàng của Chúa.
 Cho con yêu Chúa bằng trái tim rực lửa
 Chứ đừng bằng chót lưỡi, đầu môi.
 Xin luôn giữ gìn, chở che con mãi thôi
 Nhẹ nhàng chỉ lối sớm hôm, khuya tối.
 Để mỗi khi lòng con đầy bối rối
 Trước những cám dỗ của cuộc sống, vinh quang,
 Đến với Chúa tạm gác hết, không màng
 Chỉ biết cúi mình con trở nên nhỏ bé.
 Con nhỏ bé, Chúa sẽ lớn lên trong tâm hồn con, Chúa nhé
 Để con biết chắc rằng con đến với Chúa
 Vì chính Chúa chứ không phải vì những gì Chúa đã cho con.*

Mẹ Hiền Mẫu La Vang

*Mẹ hiền mẫu Lavang sao sáng trần gian
Hương dẫn đường thoát mọi gian nan
Qua khổ nạn Mẹ luôn cứu thoát
Cầu khẩn xin Mẹ ơn phúc an.*

*Mẹ đoái thương dân Việt hoàn cầu
Ban ơn vui mừng hết âu sầu
Qua đau khổ tới ơn cứu thoát
Khỏi hoạn nạn hạnh phúc bền lâu.*

*Mẹ Lavang cứu chuộc Đông Công
Cầu xin Mẹ không phải về không
Ban ơn hạnh phúc cả hồn xác
Thỏa mãn ước nguyện như cầu mong.*

*Mẹ Lavang nguồn mọi hồng ân
Ban muôn ơn phước cho toàn dân
Nguồn phúc an vui đời đáng sống
Lợi lộc vui hưởng thật tuyệt trần.*

*Hãy đến cầu xin Mẹ Chúa Trời
Ban ơn phúc lộc cho mọi người
Qua đời tạm hưởng ơn cứu rỗi
Xác hồn hạnh phúc sống muôn đời.*

***Lm. Thạch Linh
Nguyễn Đình Đệ***

Ghi Niêm:

*Tặng PT Cursillo
VNSJ : Ngày Hiền Mẫu*

&

Tháng Dâng Hoa

Đức Mẹ tại

Giáo Xứ

***ĐỨC MẸ LA VANG
San Jose, CA***

20/05/2014

Tinh Thần Cầu Nguyện

Gioan Trần Hiếu

Khởi đầu sinh hoạt tĩnh huấn chuẩn bị cho hai Khoá Ba Ngày, phong trào đã chọn chủ đề “tinh thần cầu nguyện” để suy niệm. Đây là một chọn lựa rất ý nghĩa vì khoá học được coi là công việc của Thiên Chúa qua tay con người cho nên ân sủng là nền tảng căn bản, như lời Thầy Chí Thánh, “*Không có Thầy, chúng con chẳng làm gì được*” (Jn. 15:5).

Chúng ta ý thức sự cầu nguyện không những là sức mạnh mà chính là hơi thở của người cursillistas. Đây cũng chính là truyền thống của Giáo Hội, tin tưởng rằng lời cầu nguyện là vũ khí để canh tân mặt đất. Thánh Phaolô tông đồ nói, “*Khí giới chúng tôi dùng để chiến đấu không phải là thứ khí giới thuộc xác thịt, nhưng là những khí giới, nhờ Thiên Chúa, có sức đánh đổ các đồn lũy*” (2 Cr 10:4).

Cuốn Những Tư Tưởng Nền Tảng Phong Trào Cursillo, điều 237, nói:

“...Mọi giây phút trong khóa học phải được đánh dấu bằng sự hiện diện qua sự hiệp nhất sâu xa với Thiên Chúa bằng cầu nguyện, hãm mình, nhận các phép bí tích và suy niệm Lời Chúa. ...Thật vậy, tiếng nói cuối cùng vẫn là tiếng nói của đức tin và hy vọng dưới sự hiện diện của Thiên Chúa...”

Cầu nguyện là gì?

Sách Giáo Lý Công Giáo (điều 2559) nói rằng, “*Cầu nguyện là nâng tâm hồn lên với Chúa, hoặc xin Chúa ban cho những ơn lành*”. Sách Giáo Lý cũng trích lời thánh nữ Têrêxa Hải Đồng Giêsu, tiên sĩ Giáo Hội, rằng “*Cầu nguyện là cái nhìn đơn sơ hướng lên trời, là tiếng kêu của lòng tri ân và của tình yêu, khi đón nhận thử*

thách cũng như lúc hưởng niềm vui” (GLCG, số 2558).

Như vậy, cầu nguyện có nhiều cách, được biểu lộ trong nhiều hoàn cảnh khác nhau, với nội dung là diễn tả tâm tình lên với Chúa.

Cầu nguyện là tán dương: Khi Đức Mẹ dâng lên lời chúc tụng qua lời kinh Magnificat là Mẹ đã cầu nguyện, *“Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa, và thần trí tôi hớn hở vui mừng vì Đấng Cứu Chuộc tôi. Phận nữ tỳ hèn mọn, Ngài đoái thương nhìn tới” (Lk. 1:46-48).*

Cầu nguyện bằng cách gặp gỡ: Trong Cựu Ước, chúng ta thấy Thiên Chúa không ngừng kêu gọi con người đến gặp Ngài một cách huyền nhiệm. Tổ phụ Ápraham không những đã đón nhận lời Thiên Chúa phán dạy, mà trong nhiều dịp ngài còn được diễm phúc đối đáp với Đức Chúa.

Chúng ta không khỏi thú vị nghe bài tường thuật trong Sách Sáng Thế, đoạn 18, khi ông Ápraham can thiệp cho thành Xơ-đôm: Ông nói, *“Chẳng lẽ Ngài tiêu diệt người lành một trật với kẻ dữ sao? Chẳng lẽ Ngài không dung thứ cho thành đó vì năm mươi người lành trong đó sao?”* Ông Ápraham

đã khiêm tốn van nài, một cách thận trọng nhưng cương quyết, để từ con số năm mươi xuống còn mười người, mà Chúa vẫn kiên nhẫn chấp nhận lời cầu xin.

Cầu nguyện là chuyện trò với Chúa: Sách Xuất Hành tường thuật ông Môisen được Chúa tỏ mình ra từ trong bụi gai. Nhưng trước khi lãnh nhận sứ mạng giải phóng dân tộc, Môisen đã thưa với Chúa, *“Con là ai mà dám đến với Pharaô mà đưa con cái ra khỏi đất Ai Cập?”* Nhưng Chúa phán, *“Ta sẽ ở với ngươi”* và Người đã ban cho ông uy quyền làm các dấu lạ để dân tin.

Cầu nguyện cũng có nghĩa là lắng nghe tiếng Chúa: Sách Samuel tường thuật việc Chúa gọi Samuel, một thiếu niên, trong giấc ngủ. Nhưng Samuel chỉ nhận ra tiếng Ngài khi tư tế Êli dạy cho biết cách lắng nghe tiếng Chúa, *“Lạy Chúa, xin hãy phán, vì tôi tớ Chúa đang lắng nghe” (1 Sm 3:9).*

Chúng ta cũng cầu nguyện qua lời kinh thông hỏi: Davit, một vị vua được lòng Chúa, đã dệt nên những lời chúc tụng và hỏi lỗi trong các bài Thánh Vịnh mà Giáo Hội thường dùng

trong phụng vụ.

Tìm hiểu *việc cầu nguyện của Chúa Giêsu*, được ghi trong Phúc Âm, chúng ta thấy Ngài luôn luôn cầu nguyện trước những giờ phút có tính quyết định cho sứ mạng của Ngài: trước khi Chúa Cha làm chứng về Ngài lúc chịu Phép Rửa, khi có cuộc biến hình, trước khi hoàn thành sứ mạng cứu chuộc, khi tuyển chọn các tông đồ, trước khi Phêrô tuyên xưng Ngài là Đức Kitô Con Thiên Chúa...

Khi cầu nguyện, Ngài phú thác khiêm cung hầu thuận theo ý muốn của Chúa Cha. Trước khi cho Lazarô sống lại, Ngài đã thưa lên cùng Chúa Cha, *“Lạy Cha, con cảm tạ Cha vì đã nghe lời con. Con vẫn biết rõ là Cha luôn nghe lời con xin”* (Jn 11:41-42).

Cầu nguyện là xin ơn: Trong tiệc cưới Cana, Đức Mẹ đã cầu xin Chúa làm phép lạ, ngay cả khi giờ của Ngài chưa đến. Mẹ nói với Chúa Giêsu, *“Họ hết rượu rồi”* (Jn 2:3), và Đức Mẹ khuyên người ta làm theo những lời Chúa truyền. Và như chúng ta biết, với niềm tin của Đức Mẹ, nước đã biến thành rượu ngon, sự bối rối của đôi tân hôn trở thành niềm vui

đầy kinh ngạc.

Nhưng chúng ta cũng biết rằng, *cầu nguyện luôn đầy rẫy thử thách*: Truyền thống Giáo Hội nêu nhiều mẫu gương cầu nguyện trong đợi chờ, và ngay cả trong bóng tối lâu dài. Thánh nữ Monica đã kiên trì cầu nguyện xin ơn hoán cải cho người con trong mười bốn năm. Và ngài đã không thất vọng, Augustinô trở thành vị thánh thông thái lỗi lạc bậc nhất của Giáo Hội.

Chúng ta yêu mến Chúa, và khi yêu mến ai thì chúng ta muốn được gần gũi, muốn chia sẻ tâm tư, tình cảm khi vui cũng như lúc buồn. Tương tự, đối với Thiên Chúa, Ngài muốn có mối yêu thương thân tình với chúng ta vì Ngài là tình yêu. Qua Kinh Thánh, Ngài nói với chúng ta bằng Lời của Ngài, còn chúng ta thì nói với Ngài qua cầu nguyện.

Vậy, thái độ nào chúng ta cần có khi cầu nguyện?

Trước hết, sự khiêm nhường: Thánh Luca đã kể lại thái độ của thánh Phêrô khi được Chúa gọi chèo thuyền ra chỗ nước sâu thả lưới và đã bắt được một mẻ lưới đầy cá. Ngài đã cảm nghiệm một điều kỳ diệu và đã quỳ dưới chân Chúa mà nói,

“Lạy Thầy, xin hãy xa con vì con là kẻ tội lỗi” (Lc 5:8). Ngài chỉ biết cảm nhận mình là kẻ bất xứng.

Mỗi khi sau khóa học, chúng ta không khỏi ngạc nhiên vì kết quả hết sức lạ lùng của nó. Sự kiện này làm nhiều người cảm nghiệm sự ra tay của Chúa, vì chúng ta có tài cán gì để hoán cải nhiều người cùng một lúc như thế?

Sách Giáo Lý Công Giáo số 2559 nói, *“...Sự khiêm nhường là nền tảng của cầu nguyện. Khiêm nhường là tâm trạng để đón nhận hồng ân qua việc cầu nguyện: con người là kẻ ăn xin trước mặt Thiên Chúa”.*

Khiêm nhường cũng có nghĩa là **kín đáo**: Chúa Giêsu thường rút lui vào nơi thanh vắng, trên núi, vào ban đêm, ở trên thuyền, để cầu nguyện. Chúa nói, *“Khi cầu nguyện, hãy vào phòng, đóng cửa lại, và cầu nguyện cùng Cha của anh, Đấng hiện diện nơi kín đáo. Và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh” (Mt. 6:5-6).*

Đồng thời, chúng ta cũng cần thái độ đơn sơ, chân thành khi cầu nguyện: Đức cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận đã kể lại câu chuyện ngài được

một người bạn tù ngoại giáo, một cựu cán bộ cộng sản cầu nguyện cho. Ngài nói, khi người bạn tù này được phóng thích, ông nói sẽ đến đền La Vang để cầu nguyện với Đức Mẹ cho ngài. Ngài chỉ ậm ừ cho qua không dám tin, nhưng vài tháng sau, ngài nhận được một lá thư của người này, có đoạn như sau: *“Anh Thuận ơi, như đã hứa với anh, tôi đã đạp xe đạp đến đền La Vang cầu nguyện cho anh. Nhưng tôi không biết cầu nguyện, chỉ nói như thế này thôi anh nghe có được không? Đó là, lạy Đức Mẹ, xin Đức Mẹ cho anh Thuận điều mà anh ấy cần!”*

Ngài nói, nhờ những lời cầu xin đơn sơ chân thành như thế mà Đức Mẹ đã nhậm lời.

Chúng ta khiêm tốn cầu xin Chúa cho chúng ta biết làm mọi sự theo thánh ý Ngài trong hai khóa học. Chúng ta cần nỗ lực hết sức mình để chu toàn công việc, nhưng chúng ta không phải là người có tiếng nói sau cùng. Người chơi bản trình tấu cuối cùng đó là Thầy Chí Thánh. Với cầu xin và niềm tin, chắc chắn những vấp vấp đổ vỡ của chúng ta sẽ được Người hoàn thành tốt đẹp.

Người Đàn Bà Trong Thánh Kinh

Let he who is without sin cast the first stone. (Gn 8:7)

Không biết người viết bản nhạc "Người đàn bà 2000 năm trước" theo đạo nào. Nhưng chắc chắn một điều, câu chuyện người đàn bà ngoại tình trong Kinh Thánh đã xúc động ông ta một cách rõ rệt, khiến chỉ vồn vện một ít lời trong ca khúc, đã vẽ lại được cả một hoạt cảnh rất sinh động, một bi kịch hết sức thương tâm: cô thành, đóng đá ngổ ngang, đám đông vây chặt khu phố và người đàn bà thân xác tan hoang bị bắt quả tang đang ngồi chờ chết...

Tuổi đời của tôi, ít nhất mỗi năm một lần trở lại đoạn thánh kinh này, kể ra cũng đã không biết bao nhiêu dịp tôi sống lại thảm kịch với cảm xúc hãi hùng người giết người này. Sở dĩ ấn tượng u ám ấy còn mãi đậm nét trong ký ức của tôi đến lâu dài như vậy là vì nó gợi

nhắc một vụ đánh ghen lần đầu trong đời được chứng kiến ngày còn bé tại làng quê tôi.

Phát Diệm là một làng quê hẻo lánh, thuộc huyện Kim Sơn, tỉnh Ninh Bình, miền Bắc Việt Nam, được nhiều người biết tới vì lai lịch hình thành của nó, nguyên là vùng đất tân bồi trù phú, được mở mang bởi một vị quan lừng danh của triều đình Đinh Điền Sứ Nguyễn Công Trứ, người có tài kinh bang tế thế, lại lỗi lạc về văn thơ. Tuy là một vị tước nhỏ nhưng có tâm hồn khoáng đạt, ngạo nghễ cả những lúc làm quan cũng như khi bị giáng xuống làm lính.

Phát Diệm nổi danh còn vì là một làng toàn tông Công Giáo, có ngôi thánh đường bằng đá đồ sộ, theo lối kiến trúc Á Đông rất cổ kính. Tôi sinh ra

và đi qua thời thơ ấu ở đây. Địa dư vùng này là một miền đồng bằng màu mỡ, sông ngòi chằng chịt, bốn mùa Xuân Hạ Thu Đông khí hậu từng mùa thay đổi rõ rệt. Dân làng sống nghề nông với hai vụ lúa Chiêm và Mùa, cho nên hầu như quanh năm người ta làm lụng ngoài đồng áng với cỏ, lúa, bờ đê, nước ngập tràn trề. Thành ra những mái nhà tranh, vách đất ban ngày im lìm dưới những hàng tre xanh mát ôm ấp hiền lành, say ngủ bình yên như trong truyện cổ tích. Phố xá thì chỉ là con đường quốc lộ số 10 chạy ngang qua giữa làng, tập trung những tiệm buôn bán nhỏ, đáp ứng nhu cầu thường nhật cho dân chúng. Ngoài ra, một số ngành nghề cũng chỉ ở mức gia đình, tiểu công nghệ như nghề dệt chiếu, nghề mộc, tiệm thuốc bắc, hàng vàng... những nét riêng của một thứ kinh tế tự túc địa phương khá hiệu quả.

Trường Tiểu Học của chúng tôi và sân chơi rất khang trang ở ngay trong khuôn viên Nhà Thờ Lớn. Ngày hai buổi đến trường chúng tôi vui sống, chạy nhảy, nô đùa vang dội cả những ngày hè rực nắng; tham gia

những trò chơi trẻ con như đánh bi, đánh đáo, câu cá câu tôm hay thả hồn theo tiếng sáo diều lơ lững những đêm trăng sáng vọi vọi ở trên cao.

Một buổi trưa nắng hanh vàng nhè nhẹ của mùa thu, trên con đường đi bộ về nhà sau giờ học buổi sáng, từ đằng xa, tôi nhận ra tiếng ồn ào của đám đông ở một góc phố. Trí tưởng tượng của một cậu bé cho tôi biết đang có chuyện gì bất thường ở đó, một đám đánh nhau hay một vụ chửi lộn không chừng. Thường thì những chuyện như vậy rất hiếm khi xảy ra, được coi như là cơ hội tụ tập để dân trong làng ồn ào bàn tán náo nhiệt, phá tan đi cái không khí lặng lẽ tĩnh mịch cổ hữu mọi khi.

Ở một góc độ nào đó, chuyện không may xảy ra như vậy cũng có được khía cạnh tích cực như dân làng được dịp sinh hoạt cộng đồng xã ấp chẳng hạn. Chỗ này tùm năm, chỗ kia tùm bảy - tranh cãi ỏm tỏi. Mỗi người một tiếng, kẻ bênh người chống, người kết tội, người cảm thông, kẻ làm ra vẻ sành sỏi lên mặt dạy đời; cũng có người cho là mình biết

chuyện, dựng ra chi tiết, thêm mắm thêm muối cho thêm hấp dẫn, ly kỳ. Ngoài ra, ở đâu cũng có một loại người lúc nào cũng có lập trường riêng, luôn luôn phản bác ý kiến của người khác, không thì cũng là chê bai thiên hạ rồi hơi, rách việc.

Mỗi lần xảy ra “biến cố” như vậy, có khi kéo dài đến cả tuần lễ, cả tháng trời, đi đâu cũng thấy người ta bàn luận như đứng trước một vấn đề thời sự nghiêm trọng hãy còn nóng hổi.

Cũng như tôi, mấy thằng oắt con ba chân bốn cẳng chạy bay về phía cuối phố chỗ dân chúng tụ họp vòng trong vòng ngoài, đang chen chúc, la hét vì dẫm lên chân nhau cũng có mà cũng tại mấy tên nhóc thấp bé cũng cố luôn chân người lớn vào trong để xem sự thể ra sao nên mới bị nạt nộ.

Tiếng nói, tiếng ồn ào mỗi lúc càng rầm rộ. Mỗi người một câu, không thềm ai nói ai nghe, cứ vậy mà người ta lấn lên phía trước. Hơi người bốc lên hùng hực. Mặc kệ. Tôi tìm được kẽ hở giữa đám đông, cố sức nghiêng thân mình cho nhỏ

lại, rồi chui tọt vào trong. Một người Cảnh Binh sắc phục, lưng lẳng cây dùi cui bên hông, hai tay dang rộng, cố đẩy đám đông lại đằng sau, mặt đỏ bừng mỗi lần ông ta quát tháo thị oai. Mãi xô đẩy, mãi lúc sau tôi mới nhận ra người đàn bà đứng ở giữa vòng người mà tôi đoán là tâm điểm của vụ việc. Chị ta nom hãy còn trẻ, đang bị giằng kéo giữa những người đàn bà một bên thì mặt mày dữ tợn, đỏ gay, đang xia xói thô bạo kèm theo những câu chửi bới tục tằn; một đằng là mấy phụ nữ phe can, ngăn cản không cho phe bên kia xắn lên, thắng thế.

Người cảnh binh, trong cảnh hỗn loạn, coi mò bắt lượm, không vẫn hồi được trật tự, mặc dầu cây dùi cui bây giờ đang lăm lăm trong tay. Bỗng từ đâu một chiếc xe kéo tay len vào giữa hiện trường. Rồi hai người đàn bà lực lưỡng đẩy nạn nhân lên xe một cách vội vàng, khó khăn. Có tiếng quát tháo của người cảnh binh làm mọi người dạt sang bên để người phu xe oằn mình hết sức kéo chiếc xe mong thoát ra khỏi đám đông hung hãn bừng bừng.

Bây giờ tôi nhìn lại người

đàn bà đang yên lặng ngồi trên xe, không hiểu sao tôi lại cho là trông rất oai phong tuy dáng vẻ bề ngoài của chị ta bơ phờ mệt mỏi, mái tóc buông dài rũ rượi, rồi bời che hết một nửa khuôn mặt trái xoan. Cảm thấy ái ngại trước ánh mắt xa vắng, thần thờ đầy chịu đựng, tôi nhìn rõ một bên má còn hằn vết đỏ của những ngón tay trong trận đòn thù. Phục sức, người đàn bà mặc quần áo dài vải đen mềm, một bên cánh tay bị xé toạc về phía trước, để lộ ra bờ vai trắng của một thân hình dong dỏng cao.

Chiếc xe kéo vụt khỏi đám đông, đi mất, để lại đằng sau bọn người hãy còn xao động một hồi lâu nữa rồi mọi người mới từ từ tản mát về nhà. Tôi lững thững đi vào con ngõ quen thuộc mọi khi, tâm hồn băng khuâng hờ hững. Trí non sót lúc ấy tôi chỉ lấy làm lạ tại sao người lớn họ lại có thể hăng hái, say mê với nhiều rắc rối như vậy. Tại sao lại đánh ghen? Tôi mang máng hiểu có lẽ đơn giản chỉ là sự tranh chấp về một thứ quyền lợi riêng tư gì đấy. Sau này, dần dà tôi hiểu rằng những thứ gọi là quyền lợi

riêng tư đó cũng chỉ là giai đoạn và hết sức phù du. Người ta vì tự ái, ích kỷ có thể tranh chấp đến sống đến chết, nhưng rồi cũng dễ quay lưng, phản bội.

Vào Thánh Lễ Chủ Nhật nhất định mỗi năm, vị linh mục vẫn lên toà giảng, nhắc lại câu chuyện người đàn bà ngoại tình để nói về lòng nhân từ vô biên của Chúa Giê-su, đặc biệt đối với người nghèo người yếu, cách giảng dạy mỗi khi có thay đổi đôi chút. Đã nhiều năm tôi vẫn thấy trong lòng nổi phen vân hình như có một cái gì missing trong câu chuyện tình cảm lỗi lầm, hành vi xâm phạm giữa đàn ông đàn bà. Ở đây chỉ thấy người phụ nữ một thân một mình đứng ra gánh hết mọi tội lỗi. Không thấy nhắc đến kẻ đồng phạm hay ít ra cũng là kẻ âm mưu chẳng hạn. Hơn thế nữa, nếu tôi không làm, có lẽ cuối cùng, đám đông đứng ra thi hành bản án tử hình ngày hôm đó đa số lại là đàn ông. Như vậy thì xã hội, luật lệ bất công hay vì con người lòng dạ hung hiểm, độc ác?

Bên vực để cứu người phụ nữ sai phạm, rồi tha tội cho chị

ta không phải là việc dễ làm. Luật Đạo Cựu đã rành rành. Thêm vào đó, những người đòi thi hành nghiêm chỉnh luật lệ lại là những kẻ đang âm mưu dùng thủ đoạn gài bẫy để kết tội Chúa Giê-su cho tiện loại trừ cái gai trong mắt họ. Thế nhưng, đối với Đức Giê-su là Bậc Thượng Trí, bằng cách đối phó với bọn người này, Ngài không những đã biểu lộ lòng yêu thương, tha thứ vô bờ bến đối với nhân loại mà còn đưa ra một tuyên ngôn hùng hồn giải phóng người phụ nữ khỏi những bực đãi, bất công của nhiều xã hội đương thời, mà không cần chờ những trào lưu, những hô hào, những đòi hỏi nam nữ bình quyền mãi sau này.

Từ tạo thiên lập địa, con người được sinh ra có nam có nữ. Trong ý định của Thiên Chúa, tuy đàn ông đàn bà có vai trò, đặc tánh khác nhau (khác chứ không khác) bản chất cao đẹp, để bổ túc và đồng hành cùng nhau; có ưu có khuyết điểm vừa đủ cân xứng để trở nên bình đẳng. Và trên hết, họ cùng giống hình ảnh Thiên Chúa, thành ra sẽ là

những trợ thủ đắc lực và cần thiết để thực thi chương trình tạo dựng của Người trong vũ trụ này. Có thể, lúc đầu, Thiên Chúa khi dựng nên đàn ông, Người không dẫn đo: “Đàn ông ở một mình thì không tốt” (ST 2-18). Làm gì Thiên Chúa là Đấng Toàn Tri, thông suốt mọi sự trước sau lại không biết rằng người đàn bà rồi đây sẽ là nguyên có đổ vỡ nhiều nghịch cảnh, làm chảy ra nhiều nước mắt thế gian, và nhân loại sẽ thiếu bóng Địa Đàng?

Thiên Chúa nhất định thực hiện kế hoạch vô song của Ngài vì chẳng thà con người phải đương đầu với vất vả, làm than, còn hơn phải kéo dài kiếp sống trong một thế giới ảm đạm thiếu vắng tình yêu. Quý phụ nữ lỡ tay làm mất Địa Đàng, nhưng lại có công cứu mạng, vồ về ơn cứu độ, và để còn tồn tại được một dòng dõi nhân loại tươi đẹp, tài hoa. Như thế sẽ là trở ngại biết bao nếu không có phụ nữ tiếp một bàn tay? Tôi trộm nghĩ như vậy. Như thế, đàn bà xem ra như một nghịch lý trong chương trình sáng tạo vĩ đại của Thiên Chúa mà chỉ mình Người mới có đủ uy lực

bước qua sự nghịch lý ấy để đạt tới điều thuận lý hết sức tuyệt vời. Phàm nhân chúng ta có sử dụng nghịch lý đôi khi cũng lại chỉ làm lộ ra cái yếu kém của mình, như mâu thuẫn thoại dễ xảy ra giữa hai vợ chồng muốn chạy tội khi cảm thông gặp bé tặc: “Giả như không có các chị em bà E-và thì giờ này những A-đam chúng tôi hãy còn ung dung ăn trái cây trong vườn Địa Đàng chứ chẳng chơi!”

Suy Nghĩ: Cách Ăn Mặc Khi Tham Dự Thánh Lễ

Cách ăn mặc thời nay giản dị. Khi tham dự Thánh Lễ, tôi cũng như nhiều người khác ăn mặc y phục theo thời trang “phù hợp” và “thích hợp”. Tôi nhớ hồi còn nhỏ ở Việt Nam, tôi có một bộ y phục dành riêng để đi lễ. Tôi tìm đọc trong Thánh Kinh nói sao về cách ăn mặc khi tham dự Thánh Lễ.

Thánh Kinh theo Thánh Mat-thêu có câu, “Này bạn, làm sao bạn vào đây mà lại không có y phục lễ cưới?” (Mt. 22: 11-14). Và trong Thánh Kinh theo Thánh Phêrô cũng có câu, “Ước chi vẻ duyên dáng của chị em không hệ tại cái mã bên ngoài như kết tóc, đeo vòng vàng, hay ăn mặc xa hoa; nhưng là con người nội tâm thâm kín, với đồ trang sức không bao giờ hư hỏng là tính thủy mị, hiền hoà: đó chính là điều quý giá trước mặt Thiên Chúa” (1 Pt 3:3-5).

Cũng như nhiều người khác, khi đi dự tiệc, tôi đều ăn mặc chỉnh tề, trang nghiêm, trịnh trọng... Còn khi tham dự Thánh Lễ, đôi khi tôi ăn mặc “tiện nghi” theo sinh hoạt hằng ngày của tôi.

Suy nghĩ về cách ăn mặc khi tham dự Thánh Lễ, tôi muốn trở lại những nề nếp tốt đẹp mà ông bà cha mẹ tôi đã dạy tôi hồi còn nhỏ.

Phêrô Phạm Huy Dũng

THÁNH Ý CHÚA QUAN PHÒNG

Tiểu Sử Cuộc Đời
Lm. Curs. Phêrô
NGUYỄN ĐÌNH ĐỆ

Nhiều người, nhất là các linh phải coi đó như là một vinh hạnh mục, từ liên hệ họ hàng, linh mục đặc biệt và cố gắng thi hành đúng phụ trách Thọ Ninh, đến các tu sĩ theo thánh ý Chúa quan phòng.”

nam nữ, khi thấy rõ những dấu Vì vậy, tới quãng 8, 9 tuổi, trẻ hiệu “có chí hướng đi tu” nơi trẻ Đệ được chính thức và công khai Nguyễn Đình Đệ, thường hay đến, vào ở trong “Nhà Đức Chúa Trời, có lúc nói riêng, lúc khác đến nói Nhà Xứ Họ Thọ Ninh” cảm thấy với ông bà cố hay gia đình hãy cho rất là hân hạnh và vui sướng khi trẻ Đệ đi tu... Có khi trả lời kiểu được sinh sống ở đó, đồng thời cố giả đùa hoặc có ý thử thách, đại gắng chu toàn mọi nghĩa vụ mọi khái là: “Vì trong dòng họ gia tộc công tác được trao phó...”

đã có nhiều người đi tu rồi, cứ đua Ngoài các công việc thường nhau đi tu cả thì còn ai ở ngoài xuyên trong Nhà Đức Chúa Trời, đời... Thôi cứ ở nhà cho xong Nhà Xứ Họ Thọ Ninh, nhiều lần chuyện...” Nhưng có các cha hay được các cha các thầy cho theo đi các thầy nói như kiểu trách móc thăm hay làm phúc hoặc cho “lễ” ở “cái luận điệu” đó giải thích rằng: một số nơi như Lai Tê, Tử Nê, “Việc được Chúa gọi chọn đi tu là Ngọc Cục (Guộc), Thừa, Hương một vinh dự và hạnh phúc cao cả, La, Phú Lộc, Kẻ Sặt, Tân An, Mai nếu là “thánh ý Chúa” không được Trung, Cẩm Giàng, Gia Lâm... Có ngăn cản... Cha mẹ cộng tác sinh lễ, Nhà Đức Chúa Trời, Nhà Xứ con cái là do Chúa ban, thì thuộc Họ Thọ Ninh thấy nơi NĐĐ có vẻ về Chúa, chứ không thuộc về thế xuất sắc về nhiều phương diện... gian. Ý tưởng này nghe bà cố và 1 nên cho đi du học ở Cẩm Giàng và số người lớn thuật lại sau này - Gia Lâm/Hà Nội vài năm. Trong “nếu được Chúa gọi và chọn, thì thời gian ở đây, NĐĐ vừa đi học,

vừa phụ giúp cho Cô-Nhi-Viện Gia Lâm, Hà Nội, mà Cha FX Nguyễn Đức Vĩnh OP, Dòng Đaminh là giám đốc và bảo trợ thiêng liêng ...

Đến năm gần 11 tuổi, được các cha, đặc biệt là thời kỳ cha già cố Nguyễn Bá Kỳ và các thầy huấn luyện về đức, trí và thể dục... chuẩn bị cho đi thi vào chủng viện, do Đức Cha Đaminh Hoàng Văn Đoàn OP, mới được tòa thánh tấn phong và bổ nhiệm làm “Giám Mục Người Việt Tiên Khởi cho Địa Phận Bắc Ninh” mới mở lại sau thời kỳ chiến tranh. Quảng năm 1950-1951, Nguyễn Đình Đệ được đưa đến thi tại Tiểu Chủng Viện Đạo Ngạn, Bắc Ninh, Chủng Viện Thánh ANTÔN NINH/Bắc Ninh.

Khi qua “kỳ thi tuyển”, nghe công bố danh sách các thí sinh trúng tuyển có tên “Phêrô Nguyễn Đình Đệ, sinh năm 1938 Thọ Ninh, Lương Tài, Gia Lâm, Bắc Ninh.”

Thời kỳ đó, Phêrô NĐĐ có 2 anh ruột cũng đang đi tu: Anh Nguyễn Đình Chế là thầy tại Đại Chủng Viện “Trường Lớn” Trường Lý Đoán Giáo Hoàng Chủng Viện Thánh Alberto, Nam Định. Anh kế Nguyễn Đình Đài, là thầy dòng Thánh Đaminh ở tại Tu Viện Dòng Đaminh/Hải Dương/Hải Phòng.

Từ khi ban giám khảo công bố Phêrô Nguyễn Đình Đệ được trúng tuyển “thi đậu” trong kỳ thi vào tiểu chủng viện, thì Phêrô NĐĐ được là chủng sinh tiểu chủng

viện... Tuy nhiên, trước khi chính thức về nhà trường, để bắt đầu khai giảng năm học đầu tiên ở tiểu chủng viện, cần phải được chuẩn bị “hành trang” đầy đủ... Mọi người trong gia tộc, Đạo và Đòi đều giúp đỡ, đặc biệt được sự hỗ trợ của các “giáo sĩ và tu sĩ” và liên hệ họ hàng; tất cả đều chuẩn bị cho Phêrô NĐĐ rất là chu đáo sung túc... Riêng bà mẹ (bà Cố) đặc biệt hơn nữa, chẳng những săn sóc lo lắng mọi sự cho con, lại còn đích thân gánh hành trang đồ đạc cho con đến tận Tiểu Chủng Viện/Đạo Ngạn/Đáp Cầu/Bắc Ninh.

Từ làng Thọ Ninh đến tỉnh Bắc Ninh, Đáp Cầu, rồi qua cầu Sông Cầu tới Đạo Ngạn, cách xa hơn 10 cây số... phải đi đường bộ, qua nhiều đường đê, đường đất, bờ ruộng... Bà Cố đã tiễn đưa con đến tận tiểu chủng viện hầu dâng hiến trọn vẹn con cho Chúa, dầu phải trải qua bao trở ngại khó khăn.

*“...Dương gian dù tăm tối...
Đường về Trời gai góc xa xôi,
Chúa là nguồn Ánh Thiên chỉ lối
Con nào có sợ chi!”* Mục đích là làm sao đạt tới ước nguyện: thi hành đúng theo “Thánh ý Chúa quan phòng”.

“...Con chỉ ước mong một điều:

Đêm ngày con khẩn xin là, Cho con được vui sống trong Nhà Chúa trọn đời” (Ý nghĩa theo Thánh Vịnh).

Đúng 11 sáng, anh trưởng Khối Hậu Bùi Quang Hùng khai mạc buổi họp với lời chào đón quý anh chị nhóm trưởng, liên nhóm trưởng và đại diện. Một số nhóm trưởng không thể tham dự được nên cử đại diện đi thay thế. Buổi họp được bắt đầu sau bài hát Kinh Chúa Thánh Thần và lời cầu nguyện.

Anh Hiếu: Nhắc lại tầm quan trọng của hội nhóm và đại hội Ultreya. Trong phong trào Cursillo, Khối Hậu lắng nghe yêu cầu của các nhóm và giúp đỡ các nhóm theo khả năng. Ở xã hội bên ngoài cursillo, cũng có những hội nhóm được gọi là support groups mà anh là một thành viên của một nhóm trong nhiều năm qua. Mục đích của những nhóm này là tạo cho tham dự viên có cơ hội chia sẻ những khó khăn của mình và nhận sự giúp đỡ của những thành viên khác.

Anh Hùng: Ôn lại mục đích và cách chia sẻ nhóm. Chia sẻ trong nhóm cần dựa vào ba yếu tố căn bản của phong trào là sùng đạo, học đạo, và hành đạo. Đây là tổng kết về các nhóm của phong trào trong Giáo Phận San Jose ngành Việt Nam. Hiện nay phong

Họp Nhóm Trưởng và Liên Nhóm Trưởng

Ngày 10 Tháng 5 Năm 2014

Địa điểm: Trung Tâm Công Giáo
Thời gian: 11 giờ sáng đến 1 giờ trưa

Giuse Nguyễn Ngọc Phan
ghi biên bản

Mục đích: Tường trình về sinh hoạt của các nhóm trong tiến trình ngày thứ Tư.

trào có một số nhóm như sau

- Nam: 30 nhóm trong 8 liên nhóm, gồm có 170 người.
- Nữ: 30 nhóm trong 7 liên nhóm, 15 nhóm không thuộc liên nhóm nào, tổng cộng 230 người.
- 3 nhóm với 30 người sinh hoạt riêng biệt, không liên lạc với ban điều hành.

Như vậy tổng cộng có 78 nhóm với 430 cursillistas.

Anh Hùng có nêu lên vấn đề bỏ đọc phúc âm và chia sẻ cảm nghiệm về bài phúc âm trong lúc họp nhóm, và dành thời giờ cho việc chia sẻ về sùng đạo, học đạo và hành đạo.

Kế tiếp anh Hùng mời các tham dự viên chia sẻ về tiến trình sinh hoạt của mỗi nhóm.

Chị Thủy: Liên nhóm trưởng của liên nhóm 1 gồm ba nhóm: 15, 16 và 17.

- Nhóm 15, chị Thịnh trưởng nhóm vẫn sinh hoạt thường

xuyên.

- Nhóm 16, chị Thủy trưởng nhóm vẫn sinh hoạt thường xuyên.
- Nhóm 17, Chị Vũ Kim Thơ trưởng nhóm. Chị Thủy không liên lạc với nhóm này được.

Chị Bạch Hường: Khóa 45

Trở ngại chính của nhóm là nhiều người không biết lái xe.

Chị Hoa:

Nhóm của chị vẫn họp thường xuyên trong 20 năm nay.

- Có 2 người không biết lái xe nhưng được người trong nhóm giúp đỡ .
- Đề nghị giữ việc đọc Phúc Âm để gợi ý cho việc chia sẻ và đó cũng là học đạo.
- Lý do bỏ nhóm là tuổi tác khác biệt, gây khó khăn cho việc chia sẻ cảm nghiệm.

Chị Tuyền:

Nên giữ việc đọc Phúc Âm.

- Cần có buổi họp hàng ngang tức là các nhóm trong cùng liên nhóm.
- Cần có buổi họp hàng dọc tức là các nhóm trong nhiều khóa khác nhau.
- Nhóm đã sinh hoạt được 8 năm, có nhiều thăng trầm vì có nhiều khác biệt. Nhóm tồn tại nhờ nhóm trưởng phối hợp. Nhóm viên cần tình thân và nhất là cần cầu nguyện.

Anh Hải: Lúc đầu thuộc nhóm trong khóa 30, sau nhập sang nhóm trong khóa 38.

- Không nên bỏ đọc Phúc Âm vì dùng Phúc Âm để chia sẻ đời sống đạo.
  - Không nên lý giải Phúc Âm.
  - Họp nhóm không thành công (một thí dụ là nhóm trưởng không tham dự buổi họp hôm nay.)
  - Họp nhóm ít chú trọng về sống đạo mà thiên nhiều về ăn uống.
- Nhờ Khôi Hậu gửi người xuống giúp đỡ.

Chị Tiên: Khóa 43 nhóm Maria.

Lúc đầu có 6 người, bây giờ còn 4 nhưng rất gắn bó.

- Đề nghị nhóm làm việc bác ái bên ngoài như thăm người

già, trẻ em...

- Những nhóm nhỏ cần sát nhập lại với nhau; xin PT cung cấp danh sách.

Chị Huệ: Khoá 199 năm 1999. Chị Lâm Thị Hoa nhóm trưởng.

- Nhóm vẫn sinh hoạt đều đặn dù chỉ có 2 người biết lái xe.
- Cần biết liên nhóm trưởng là ai.
- Thường giúp đỡ một linh mục ở Việt Nam.
- 1 chị mất, 1 chị dọn đi xa hiện giờ còn 5 người.
- Cần thêm người cho vui.

Chị Tuyên: Nhóm thành công vì họp rất trễ, thường là từ 10 tối đến 12 khuya, giờ giấc rất uyển chuyển.

Chị Phụng: Khóa 23 nhóm Mônica năm 2002

- Vẫn sinh hoạt đều đặn.
- Hai năm bầu nhóm trưởng một lần.
- Giúp đỡ chủng sinh địa phận Phú Cường, kết quả được 2 cha và một số thầy.

Chị Tuyết: Khóa 60 năm 1992, liên nhóm trưởng liên nhóm 1.

- Nhóm 1 - 1993 - Chị Mary làm trưởng nhóm, 2 năm bầu một lần.
- Nhóm 2 - Chị Hồng Mỹ trưởng nhóm – luôn đi trợ tá.
- Nhóm 3 - Chị Lucia Nguyễn - trợ tá và giúp dạy giáo lý trong cộng đoàn.
- Đề nghị đại hội Ultreya cần có chủ đề, họp nhóm dùng chủ đề này để chia sẻ và chuẩn bị cho buổi đại hội Ultreya tới.
- Không nên bỏ đọc Phúc Âm trong buổi họp nhóm.
- Mọi người tâm sự trong lúc ăn uống.

Anh Tân: Khóa 40 nhóm Luca

- Lúc đầu có 7 người, sau còn 5, bây giờ còn 3.
- Để tránh nhàm chán, cần cải tổ lại nhóm. Cần người thuộc nhiều khóa khác nhau họp chung. Người mới, tư tưởng mới sẽ tránh được nhàm chán.

Anh Vương: Khóa 32

- Nhóm vẫn sinh hoạt đều đặn
- Cần giữ đọc Phúc Âm để chia sẻ về 3 phương diện sùng đạo, học đạo và hành đạo, ít là được một trong ba.
- Việc ăn uống rất đơn giản, không cầu kỳ.

- Nhóm giúp đỡ lẫn nhau về phương diện tài chánh và công việc làm.

Chị Kim Dung: Khóa 23

- Nên giữ lại bài đọc Phúc Âm vì đó là lời Chúa.
- Cần biết hoàn cảnh từng người để chia sẻ vui buồn.

Chị Mỹ: Khóa 2002

- 12 năm nay vẫn sinh hoạt đều đặn.
- Địa điểm chọn thuận tiện cho mọi người.
- Liên lạc một tuần trước khi họp.
- Một người soạn ra chương trình họp dựa theo chỉ dẫn của phong trào.
- Bài Phúc Âm được chọn là của ngày họp do đó họp nhất với phụng vụ của Hội Thánh.
- Một chị tường trình về 2 buổi sinh hoạt Ultreya và Trường Lãnh Đạo trong tháng vừa qua.
- Ăn uống do hai chị phụ trách, mọi người đóng góp tiền.
- Đề nghị mời nhóm mới tới tham dự để làm quen.

Anh Bích:

- Thành lập nhóm mới, gồm cả vợ lẫn chồng (phối hợp với phong trào Thăng Tiến Hôn Nhân.)
- Đặt đơn vị gia đình làm căn bản để tránh trường hợp vợ họp chồng chờ ở ngoài.
- Có tên gọi là nhóm gia thất.

Anh Hùng: Góp ý về nhóm gia thất:

- Họp nhóm nên đi theo đường lối của phong trào và không nên theo một phương pháp khác. Phong trào tách rời nam nữ để giúp cho việc chia sẻ dễ dàng vì có nhiều vấn đề tế nhị.

Chị Bạch Hường: Khóa 45 Nhóm Martha - gồm 5 người.

- Các thành viên rất khác biệt nhưng rất quý mến nhau.
- Nên giữ đọc Thánh Kinh.
- Ăn uống đơn giản.

Chị Mỹ: Khóa 33

- Nhóm có 8 người.
- Mọi người trong nhóm rất thân với nhau.
- Phương tiện di chuyển có chút trở ngại nhưng mọi người

đều hy sinh.

- Đề nghị những nhóm ít người nên thu nhập thêm, xin ban điều hành giúp đề mời thêm.

Anh Sự: Khóa 42 nhóm Mát Thêu

- Bắt đầu có 6 sau đó còn 4.
- Sau 1 năm, có thêm 2 người.
- Sinh hoạt rất đều đặn.
- Sau khi họp được 1 năm mới thấy rõ rệt 3 yếu tố căn bản của PT là sùng đạo, học đạo và hành đạo.
- Anh em dùng email để liên lạc và chia sẻ 24 giờ một ngày (24/7).
- Đề nghị chọn đề tài cho buổi họp nhóm. Một thí dụ là nhóm đã chọn đề tài “Môi Trường Trong Các Hăng Xưởng,” và buổi họp diễn ra rất sôi động.

Anh Thông: Khóa 40 nhóm Giacôbê

- Cha linh hướng Vũ là một thành viên.
- Mọi người rất hăng say họp nhóm.
- Rất bận khoản về việc ăn uống, không muốn buổi họp thiên nhiều về việc ăn uống.

Anh Trục: Khóa 44

- 7 người bây giờ còn 6.
- Nhóm hoạt động rất đều đặn, anh em rất gắn bó với nhau.
- Anh có chia sẻ một chuyện như sau. Có một anh trong nhóm lần đầu tiên khi được mời tham dự buổi họp, anh nói là ăn nhậu thì anh sẽ đến, còn không thì xin miễn. Anh Trục biết ý nên mời anh đến chung vui sau khi nhóm đã cầu nguyện và chia sẻ xong. Sau khi tham dự phần 2 của buổi họp nhóm, anh nhất định buổi sinh hoạt kế tiếp phải ở nhà anh. Từ đó anh tham dự đều đặn hàng tháng. Tất cả mọi người tham dự buổi họp rất cảm động và vỗ tay hoan hô nhóm anh Trục. Xin cảm ơn nhóm của anh đã đem đến cho phong trào một tấm gương sáng chói. Quý anh là men hảo hạng của Thầy Chí Thánh.

Anh Phan: Nhóm Phêrô Khoá 44

- Nhóm bắt đầu với 6 anh em, sau đó chỉ còn lại 3. Nhóm vẫn gặp mặt đều đặn hàng tháng.
- Gần đây anh Định, một cursillista đi khóa nhiều năm trước

vì không còn nhóm riêng của mình nên sát nhập với nhóm này.

- Tuy ít người nhưng nhờ có sự tham dự của anh Bá, trợ tá nhóm, anh Quang, liên nhóm trưởng, và thỉnh thoảng mời được anh Hùng tới chia sẻ với nhóm, nên các buổi họp đều vui vẻ và hăng say. Đặc biệt anh Hùng là Trưởng Khoá 3 Ngày của Khoá 44 tại Camp St. Francis tháng 8 năm ngoái nên anh có một sự thân thiết rất gần gũi với anh em trong nhóm. Nhóm rất cảm ơn quý huynh trưởng đã hướng dẫn và chia sẻ kinh nghiệm của mình trong quá trình sống ngày thứ Tư.

Anh chủ tịch Hiếu vì giữ địa vị quá lớn của PT nên nhóm chưa dám mời anh tham dự.

Chị Hồng Loan: Khóa 43 nhóm Mônica. Trưởng nhóm là chị Bích, trước đó là chị Mỹ.

- Nhóm họp rất đều đặn. Tình thân thiết bền chặt.
- Nên giữ bài đọc Phúc Âm – Muốn được Chúa nói trước khi mình nói.
- Nên liên lạc với nhau để dễ giúp đỡ nhau. Thường thăm nhau ngoài buổi họp nhóm do đó tình thân thiết được bền chặt hơn.
- Âm thực – không quan trọng.
- Phương tiện di chuyển - nhờ những người chồng chở đi và những người chồng cũng trở thành những người bạn thân thiết với nhau.

Chị Thủy: nhóm 18

- Họp không được đều đặn.
- Nên chọn chương trình cho buổi họp nhóm.
- Nhóm có ba tài xế lo chuyên chở thường xuyên.
- Xin nhờ Khôi Hậu giúp làm lại danh sách nhóm.

Anh Thu: Khóa 42 nhóm Mác Cô

- Bắt đầu 7 người bây giờ còn 5.
- Sinh hoạt đều đặn hàng tháng.
- Anh Vương là một hướng dẫn viên rất hữu hiệu. Vai trò của hướng dẫn viên rất quan trọng.
- Đọc phúc âm rất quan trọng trong buổi họp nhóm và chỉ nên nói về cảm nghiệm của mình về bài Phúc Âm.

Anh Quang: Liên nhóm trưởng khóa 44

- Hiện giờ khóa 44 có 4 nhóm sinh hoạt thường xuyên.
- Giới trẻ chỉ còn có 2 người.
- Anh đích chính là 3 anh rời khỏi nhóm Phêrô 44 vẫn tiếp tục với phong trào, chỉ là xin đổi sang nhóm khác trong cùng khoá vì lý do gần nhà và gần bạn quen thân trước đây.
- Nên giữ bài đọc Phúc Âm và nên tóm tắt một vài ý tưởng trong bài đọc.
- Nên khuyến khích mọi người cùng chia sẻ.
- Nên chú tâm vào cầu nguyện.

Chị Gia: Khóa 34 nhóm Mônica

- Không chú trọng về ăn uống.
- Không nên kéo dài buổi họp nhóm quá 2 tiếng, 1 tiếng cho chia sẻ và 1 tiếng cho ăn uống.
- Ăn uống: tùy thích, đơn giản và không kéo dài.
- Nên liên kết với những khoá khác như anh Tân đã đề nghị.

Anh Trung: Khóa 36

- Thỉnh thoảng nên mời chung gia đình tham dự tạo cho mọi người một cuộc họp mặt vui vẻ.
- Đọc phúc âm là học đạo; làm gì qua bài phúc âm là hành đạo; kết quả của học đạo và hành đạo là sùng đạo. Do đó không nên bỏ việc đọc phúc âm trong hội nhóm.

Anh Hiếu: Đúc kết

- Họp nhóm là chất keo để nối kết chúng ta với nhau.
- Kỹ thuật không nên đi trái với đường lối của PT.
- Ăn uống: tùy theo nhóm, tùy theo mỗi gia đình, không có chỉ dẫn. PT giúp cho tránh đồ vỡ.
- Xe cộ: nên vận dụng sáng kiến để giúp nhau.
- Văn phòng điều hành có thể được mời tham gia và rất hữu ích.
- Nên tạo cơ hội để gặp người mới.
- Các nhóm cần làm việc bác ái.
- Thời gian họp cần giới hạn không quá 2 tiếng.
- Về vấn đề họp chung nam nữ - nên tùy theo hoàn cảnh. PT muốn chia ra nam nữ để cho việc chia sẻ được dễ dàng.
- Điều quan trọng của họp nhóm là chúng ta sống với tình yêu thương.

Anh Hùng tuyên bố chấm dứt buổi họp lúc 1 giờ trưa.

Chia Sẻ Chứng Nhân Đại Hội Ultreya

06/04/2014

TÌM LẠI TÌNH THƯƠNG

Ngô Hồng Loan, Decuria Mônica, Khóa 43

Tôi may mắn được một người bạn giới thiệu và được tham dự Cursillo Khóa 43. Tôi được xếp vào nhóm Monica do chị Maria Nguyễn thị Mỹ làm trợ tá. Tám chị em trong nhóm tuy mới gặp nhau mà thấy thân thiết như đã quen nhau từ lâu rồi. Tình thân ái này mỗi ngày thêm triển nở. Cho đến hôm nay chúng tôi vẫn gặp nhau mỗi tháng một lần: chia sẻ lời Chúa, cầu nguyện, nối kết tình thân, chia sẻ đời sống về ba phương diện - sùng đạo, học đạo và hành đạo. Tôi thay mặt các chị em chân thành cảm ơn sự hướng dẫn rất chân thành và nhiệt tình của chị Mỹ.

Trong 3 ngày tham dự Khóa Cursillo tại Camp Saint Francis chúng tôi được học hỏi lời Chúa rất nhiều: những bài

Rollos thật ý nghĩa; những lời chia sẻ thật chân thành và những giờ cầu nguyện thật sốt sắng. Tất cả đều hoàn toàn mới lạ đối với tôi. Tâm hồn tôi đã hoàn toàn đổi mới sau lần cầu Thánh Thể trong phòng tối. Lúc đó, tôi đã nhận ra tình yêu vô biên của Thầy Chí Thánh. Tôi đã nhận ra cuộc đời tôi là một chuỗi hồng ân Ngài ban cho - mà tôi thì thật là vô tình.

Từ lâu tôi tự cho mình là một người công giáo công chính: giữ đúng lề luật “Kính Chúa Yêu Người.” Nhưng trước Thánh Thể hôm đó, tôi nhận thấy tôi đã kính mến Chúa chỉ vì Ngài là Đấng Toàn Năng; tôi đã đến với Ngài chỉ để xin xỏ lợi lộc trần gian. Tôi thấy mình chỉ yêu thương những người mình thích; những người

mình không thích vì họ đã có lần chạm đến lòng tự ái, đến danh dự hoặc tiền bạc của mình thì mình tránh xa. Tưởng là đã tha thứ nhưng thực ra không bao giờ quên; tưởng là làm hòa nhưng thực ra chỉ là làm lơ; dù gặp mặt hằng ngày cũng coi như người xa lạ. Tôi đã không sống đúng luật yêu thương và tha thứ như Ngài dạy bảo.

Trước Thánh Nhan hôm đó, tôi đã hứa với Thầy Chí Thánh: trong cuộc đời còn lại, con sẽ thay đổi trái tim con, xin Thầy tiếp tục cùng đi với con, giúp cho con làm được điều con mong ước: thật sự tha thứ; thật sự làm hòa với những người anh em; nhận ra tình yêu từ những người con nghi kỵ và bỏ rơi.

Với niềm tin mới, với tình yêu mới, với quyết chí mới; tôi đã liệt kê danh sách những người mà từ lâu tôi đã giam hãm họ trong ngục tù thù hận của trái tim tôi. Tôi quyết phải cởi bỏ xiềng xích để tìm cách làm hòa.

Người mà tôi muốn đến là

người bạn cùng làm chung sở với tôi. Người này nhỏ tuổi hơn tôi và cũng là 1 người công giáo. Tôi và người đó là bạn bè, quen biết nhau và làm chung sở đã hơn 10 năm qua. Vì một chuyện xích mích, chúng tôi đã không nói chuyện với nhau hơn 8 năm rồi.

Chuyện như thế này: Cách đây 10 năm, tôi được đổi tới làm chung văn phòng với người này; vì cùng là người Việt Nam nên chúng tôi dễ dàng làm quen và chơi thân với nhau. Sau 2 năm, sở làm của chúng tôi mở thêm một văn phòng mới, cần tuyển nhân viên cho công việc mới. Tôi vì muốn học hỏi – và vì, chức vụ mới trả lương cao hơn một chút - nên tôi đã nộp đơn xin đi và được chấp nhận. Cô bạn vì nhiều suy nghĩ, hay lo âu nên quyết định ngồi yên tại chỗ. Hai năm sau, văn phòng tôi đang làm việc lại cần thêm người. Cô bạn tôi lần này nộp đơn và đã được tuyển chọn.

Tuy chưa đến ngày nhậm chức nhưng không biết nguồn

tin từ đâu cô cho ấy biết được tên của người giám thị (supervisor) mà cô sẽ làm việc với. Cô rất mừng vì người này là một người đàn bà Việt Nam.

Chuyện xảy ra trớ trêu là đến ngày nhậm chức, cô bạn tôi được đưa vào đội (unit) của tôi, mà tôi thì lại bị đưa vào đội của người giám thị mà cô hằng ao ước. Tôi ngỡ ngàng. Tôi không muốn thay đổi. Tôi rất buồn... Còn người bạn kia thì rất tức giận. Cô ấy lên tiếng với bạn bè là tôi đã giành chỗ của cô ấy; đáng lẽ cô ấy đã được vào đội này, nhưng - cô nói - vì tôi làm ở đây trước, quen biết cấp trên nên đã xin hoán đổi. Tôi tự nghĩ: cô bạn của tôi quá hồ đồ. Trong 2 năm qua tôi không hề mong được làm việc dưới quyền của người giám thị mà người bạn tôi hằng mơ ước.

Từ đó chúng tôi không hề nói chuyện với nhau dù sau một thời gian, ai cũng biết cô bạn đã hiểu lầm; đó chỉ là do sự sắp xếp của cấp trên, của ban giám đốc. Hai chúng tôi cũng biết như vậy, nhưng vì tư ái chúng tôi vẫn tiếp tục coi nhau như người xa lạ, không hề tiếp xúc với nhau dù mỗi ngày chúng tôi gặp nhau tại sở làm trong suốt tám năm qua.

Giờ đây tôi là một Cursilista, tôi hứa với Thầy: tôi sẽ thay đổi, sẽ giải hòa. Tôi đã cầu nguyện, xin Chúa cho con dẹp lòng tự ái, tha thứ cho

người bạn đã hiểu lầm con, đã xúc phạm đến danh dự của con. Thầy Chí Thánh đã nhận lời tôi. Không lâu, sở tôi lại có thêm việc mới nên mượn thêm nhân viên. Lại hoán đổi người.

Lần này tôi và người bạn được chuyển về chung một đội cùng chung một giám thị. Cơ hội đã đến: một tuần sau khi 2 đứa được cùng chung một đội, tôi đến văn phòng của giám thị nộp đơn xin nghỉ phép để đi bác sĩ; vì cô bạn ngồi đối diện cửa ra vào của ông giám thị nên tôi ghé lại bàn cô ấy và nhẹ nhàng hỏi: “Em ơi mình nộp đơn xin nghỉ phép ở đâu vậy?” Cô bạn thật sốt sắng vui vẻ trả lời: “Chị bỏ vào đây này.” Cô ấy nắm tay tôi và kéo đến thùng thư đặt trước cửa văn phòng ông giám thị. Tôi cảm động nói: “Cám ơn em.” Đột nhiên hai chúng tôi ôm chầm lấy nhau. Giọt nước mắt lăn tròn trên má tôi từ lúc nào; một cảm giác thông cảm, nồng ấm yêu thương tỏa ra trong trái tim tôi. Chúng tôi siết nhau thật chặt và nói thật nhỏ... “Mọi sự đã qua rồi”...

Trái tim tôi nhẹ nhõm, tâm hồn tôi hân hoan. Tôi đã tìm lại được người bạn cũ sau tám năm xa cách mặc dù chúng tôi cùng làm việc chung dưới một mái nhà.

Tôi tạ ơn Ngài vì Ngài là Đấng toàn năng và giàu lòng thương xót.

Theresa Lê Vô Suy, Decuria Matha, Khóa 33

Trong thời gian gần đây, cháu trai tôi bị ung thư cục bướu ở não và đã cần phải giải phẫu. Chúng tôi cùng vợ của cháu đã ngồi ở phòng chờ đợi trong suốt cuộc giải phẫu kéo dài gần 4 tiếng đồng hồ.

Trong dịp này tôi đã có cơ hội quan sát những người mẹ, người vợ cùng hoàn cảnh với chúng tôi; ai ai cũng hiện rõ những lo âu, hồi hộp căng thẳng trên nét mặt, đứng ngồi không yên. Phút chốc họ lại xôn xao hướng về phía cửa ra của phòng giải phẫu để chờ tin tức từ vị bác sĩ phụ trách ca mổ cho người thân của nhóm mình. Thật là một thời gian dài lê thê và bất an.

Nhìn qua cặp mắt hóp sâu của các bà, tôi biết chắc rằng đã qua bao nhiêu đêm dài mất ngủ vì lo âu, và không có đủ thời gian mà lo đến những bữa ăn cho chính bản thân mình. Tôi thấy thương họ quá, không biết phải làm gì để chia sẻ bớt những lo âu sâu khổ của họ. Tôi nghĩ đến Chúa và mạnh dạn đến ngồi cạnh một bà ở hàng ghế đối diện chờ chồng đang trải qua cuộc giải phẫu vì bị ung thư phổi. Tôi cầm lấy tay bà, cố an ủi bà ấy mấy câu, rồi cũng không biết nói gì hơn. Nhưng tôi biết chính những giây phút ấy, Chúa đã hiện diện giữa chúng tôi, để cùng chia sẻ, an ủi nâng đỡ bà, và cả tôi nữa.

Thưa quý anh chị,

Mỗi khi có một người lâm trọng bệnh, thì những người thân của họ cũng cần được những lời cầu nguyện, sự an ủi và ân cần thăm hỏi của chúng ta - nhất là những người chồng, người vợ ở trong hoàn cảnh đó.

Chia sẻ Tháng 6

Chia Sẻ Chứng Nhân Đại Hội Ultreya

04/05/2014

Giuse Phạm Hồng Thái

Kính thưa quý Cha, quý tu sĩ, và quý anh chị,

Hai năm trước đây, tôi được một người bạn giới thiệu đi dự khóa tĩnh huấn. Lúc đầu tôi hơi ngần ngại vì không biết mình có thể đi được hay không. Tuy nhiên, hình như có một thôi thúc nào đó đã khiến tôi nhận lời mời. Tôi còn nhớ ngày đầu khi mới đến nơi dự khóa tĩnh huấn, tôi đã có cảm tưởng như một người con đi xa đang trở về nhà. Trong 3 ngày tĩnh huấn, tôi đã sống thật an bình trong tình yêu của Chúa và tình thân thiết của các anh em cùng khóa.

Khóa tĩnh huấn trôi qua thật nhanh nhưng đã để lại trong tôi một dấu ấn sâu thẳm. Có thể

nói đây là một biến cố quan trọng trong cuộc đời của tôi. Vâng, sau khi trở về, tâm hồn tôi đã có nhiều thay đổi. Trước đây, tôi dự thánh lễ ngày Chủ Nhật với một tâm trạng hờ hợt. Mỗi khi đi nhà thờ, tôi thường chỉ đến với mục đích để xin Chúa điều này, điều nọ. Bây giờ, tôi đã bắt đầu cảm nhận được ý nghĩa cao quý, sự mầu nhiệm của thánh lễ và tôi cũng cảm thấy gần gũi với Chúa hơn mỗi khi dự thánh lễ.

Trong một buổi hội nhóm, có anh đã hỏi tôi như sau: “Nếu không cầu xin, Chúa có ban những điều mình mong ước hay không?” Tôi tin rằng Chúa nhìn thấy tư tưởng của tất cả mọi người. Tất cả những gì, dù tốt

hay xấu xảy đến với mình đều là do thiện ý của Chúa. Vì thế, có khi những lời cầu xin của mình dù không được Chúa nhận lời, nhưng đó cũng là lúc Chúa ban hồng ân đến cho mình. Bởi vì những gì mình mong muốn, chưa hẳn là những điều tốt cho mình. Chính vì vậy, những suy tư về đời sống của tôi đã dần dần thay đổi. Tôi trở nên chọn lọc hơn khi nghe nhạc, xem phim, đọc sách và cẩn thận hơn về cung cách cư xử trong đời sống hàng ngày. Và, tôi cũng nhận ra tâm hồn mình đầy những tội lỗi.

Ngày mãn khóa tĩnh huấn, tôi nhận được một món quà nhỏ. Đó là một cái đĩa ăn bằng giấy có hàng chữ viết rất đẹp: “Không phải chúng con chọn Thầy song Thầy đã chọn chúng con.” Vâng, trong Máccô 2:17, Chúa nói: *“Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi.”* Con xin cảm tạ Chúa đã luôn luôn tha thứ và mời gọi chúng con quay trở về.

Xin chân thành cảm ơn quý cha, quý tu sĩ, và quý anh chị đã lắng nghe.

Theo như chương trình đã định, anh Trung muốn khởi hành sớm một chút để tránh tình trạng kẹt xe vì hôm nay là thứ Sáu, nhất là trên đường 152, xe cộ nối đuôi nhau đi xuống Los Angeles thăm bà con. Chiều hôm nay thật đẹp, khí hậu không nóng và cũng không lạnh, bầu trời trong xanh như đón chào Cursillistas đến hành hương thành phố Fresno nắng ấm. Chiều nay anh Trung lái xe chở ba anh em Trung, Hồng và Phan. Sau khi qua khỏi xa lộ 5, mọi người thở phào vì đã đi hơn được phân nửa đường, vượt qua khúc đường đèo và tiến vào vùng tương đối ít dân cư, không sợ bị traffic như ở vùng Vịnh của chúng ta. Trên đường vào địa phận Joakim, cây cối xanh tươi, cánh đồng bao la

bát ngát, anh Trung thốt lên “Thật là uổng cho quý anh chị không thể tham dự đại hội hôm nay, không khí ở đây trong lành, phong cảnh thiên nhiên thật đẹp, Thầy rất ưu đãi chúng ta.”

Sau khoảng hai tiếng lái xe, chúng tôi đã tới địa điểm sinh hoạt trong những ngày cuối tuần này. Đây là trung tâm sinh hoạt của địa phận Fresno, cơ sở gồm nhiều dãy nhà, nhà nguyện, sân chơi thể thao. Vì phòng ngủ của trung tâm có giới hạn nên chỉ có chị Mai và chị Nguyệt ở trong trung tâm, hầu hết phòng ngủ đều dành cho các anh chị ở xa như Los Angeles, Orange County, San Diego, v.v. còn 7 anh chị San Jose khác ngủ đêm ở khách sạn bên ngoài trung tâm.

ĐẠI HỘI MÙA XUÂN MIỀN XI TẠI FRESNO CALIFORNIA

Ngày 11 đến 13 tháng 4 năm 2014

Giuse Nguyễn Ngọc Phan

San Jose có tất cả 9 anh chị, gồm có chị Mai, chị Nguyệt, anh chị Tân-Tiên, anh Hiếu, anh Hùng, anh Trung, anh Tân, anh Hồng, và Phan. Chúng tôi checked in khoảng 5 giờ chiều, lúc đó mọi người cũng đang nắm tay nhau tiến vào ghi danh. Như mọi năm, năm nay cũng có nhiều sắc dân tham dự. Chúng tôi thấy có Mễ, Mỹ, Việt Nam, Đại Hàn, Phi và Trung Hoa. Riêng thành phần phe ta, có quý anh chị ở San Diego, Orange County, Los Angeles và San Jose. Riêng quý anh chị ở Sacramento báo tin là sẽ đến tham dự vào sáng sớm ngày hôm sau. Thành phần đông đảo là Orange County có 11 anh chị. San Diego ở xa nhất cũng có ba anh chị tham dự. Theo chương trình, phần âm thực do

nhóm Mễ đảm nhiệm, phần văn nghệ tối thứ Bảy do nhóm Việt phụ trách, phần phụng vụ do nhóm Mỹ và Mễ phụ trách.

Chương trình tối thứ sáu gồm có ghi danh, ăn tối, và châu Thánh Thể. Các buổi hội họp và thảo luận đều ở trong ngày thứ Bảy. Sáng Chúa Nhật có thánh lễ bé mạp.

Tối thứ Sáu, chúng tôi về khách sạn, hai chị Mai và Nguyệt ngủ ở trung tâm. Sau khi chị Tiên kiếu về phòng nghỉ trước, 6 anh em chúng tôi họp nhóm cho tới 1 giờ khuya.

Sáng thứ Bảy bắt đầu bằng giờ nguyện ban sáng lúc 7 giờ và sau đó là thánh lễ. Cha linh hướng của miền là cha Einer, ngài cũng là linh hướng của lực

địa Bắc Mỹ. Ngài dâng thánh lễ và giảng bằng tiếng Anh và tiếng Tây Ban Nha xen lẫn với nhau. Nếu có cha Việt Nam có lễ thánh lễ sẽ có thêm tiếng thứ ba là tiếng Việt như chúng ta thường thấy ở nhà thờ St. Patrick, San Jose. Trong thánh lễ cha linh hướng có pha một ít rượu nho mà ngài đem từ bên đất thánh về. Rất tiếc là rượu lễ không có nhiều nên chỉ có một số ít người được lãnh Máu Thánh, thành ra chúng tôi không biết là rượu nho bên đất Thánh thơm ngon như thế nào. Có lẽ những anh chị nào đi hành hương đất Thánh mới được dịp thưởng thức rượu ngon đặc biệt của đất Thánh. Rượu bên đất Thánh làm cho chúng ta nhớ lại rượu ở Cana do Chúa Giêsu biến thành từ nước lã. Đúng là một loại rượu vô giá. Sau thánh lễ là bữa ăn sáng và những chương trình sinh hoạt kế tiếp sau đó.

Mục đầu tiên là mỗi người giới thiệu tên, thuộc giáo phận nào, bắt đầu sinh hoạt trong cursillo năm nào. Chúng tôi thấy phòng họp có khoảng 200 người, hơn phân nửa là sắc dân nói tiếng Tây Ban Nha. Mọi người đến từ khắp nơi trong tiểu bang California, không có ai đến từ Nevada hay Hawaii vì đường xá xa xôi. Có một số người đã tham gia phong trào Cursillo từ thập niên 60, và người mới nhất

là 15-8-2013, ngày khai giảng khóa cursillo 44 của giáo phận San Jose ngành Việt Nam.

Tiếp theo là phần chia sẻ tương tự như trong đại hội Ultreya mà chúng ta tổ chức hàng tháng. Buổi chia sẻ bắt đầu bằng những nhóm nhỏ, mỗi nhóm 3 người gồm những người mình không quen biết. Tôi được ngồi chung nhóm với một anh Mễ và một anh Mỹ. Anh Mễ sống ở Chico phía bắc của Cali và anh Mỹ thì ở Monterey. Mỗi người chúng tôi chia sẻ về hoàn cảnh gia đình, công việc làm ăn và những hoạt động tông đồ trong đời sống ngày thứ Tư của mình. Đây cũng là dịp để chúng ta gặp gỡ những anh chị em cursillistas thuộc những sắc dân khác nhau và cũng để thấy sự phát triển của phong trào thân yêu của chúng ta. Phong trào Cursillo không bị giới hạn bởi giáo xứ, giáo phận, tiểu bang, hay quốc gia mà phong trào của chúng ta được công nhận và giúp đỡ của toàn thể Giáo Hội. Tại Hoa Kỳ, phong trào Cursillo được Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ công nhận và cử Đức Cha Eusebio Elizondo làm linh hướng. Hiện nay có khoảng 60 quốc gia trên thế giới có thành lập phong trào Cursillo. Một số giáo phái Tinh Lành thấy được sự lợi ích và hiệu quả của Cursillo, họ cũng lập phong trào cur-

sillo cho giáo phái của họ. Đại hội Ultreya thế giới lần đầu tiên được tổ chức tại Roma ngày 28 tháng 5, 1966 với sự tham dự của Đức Thánh Cha Phaolô VI. Những đại hội Ultreya thế giới sau đó được tổ chức tại những quốc gia khác nhau.

Sau những phút chia sẻ nhóm là giờ chia sẻ chung. Ba cursillistas tình nguyện chia sẻ ngày thứ tư của mình, một Việt Nam, một Mỹ và một Mê. Người Việt Nam là chị Nguyệt thư ký của phong trào Việt Nam San Jose. Chị kể là trong thời gian gần đây chị đang phải đương đầu với bệnh ung thư hiểm nghèo nhưng nhờ palanca của các anh chị em trong phong trào chị đã chiến đấu một cách anh dũng. Xin quý anh chị vẫn tiếp tục cầu nguyện cho chị. Hai cursillistas kia cũng chia sẻ là nhờ lời cầu nguyện và giúp đỡ của những người bạn trong phong trào mà họ có can đảm và vững lòng tin vượt qua những mất mát, những khó khăn trong đời sống.

Sau những chia sẻ cá nhân là buổi nói chuyện của anh Cef Aguillon, một thành viên của phong trào điều hành trung ương. Bài nói chuyện của anh là “Những Lợi Ích của Việc Liên Kết với Văn Phòng Trung Ương.” Văn phòng trung ương có rất nhiều tài liệu tham khảo

cho những ai muốn tìm hiểu thêm về phong trào. Bài này được đăng trên mạng của Cursillo quốc gia www.natl-cursillo.org/resources.

Tiếp theo là cha Einer, linh hướng của Lục Địa Bắc Mỹ nói chuyện về đề tài “Niềm Vui của Phúc Âm.” Đề tài này tóm tắt bài viết mới đây của Đức Giáo Hoàng Phanxicô. Bài viết này hiện nay đang được phổ biến khắp nơi trên thế giới. Đức Thánh Cha được cả thế giới kính phục về đời sống đơn sơ và đức tính khiêm nhường của Ngài do đó những bài viết của ngài rất được mọi người chú ý theo dõi. Chúng ta cũng đã được nghe Frère Phong nói chuyện về đề tài này trong giờ sinh hoạt của Trường Lãnh Đạo tháng Tư vừa qua.

Kế tiếp mọi người lắng nghe một số người chia sẻ về đề tài “Cộng Đồng Chúng Ta Phát Triển Như Thế Nào.” Một người thuộc địa phận Monterey cho biết là vì địa phận có địa lý khá lớn, mọi người khó có thể tập trung trong một buổi Ultreya hàng tháng, nên họ đã chia làm hai buổi Ultreya mỗi tháng và được tổ chức tại hai nơi khác nhau. Do đó số tổng số người tham dự đông hơn.

Chiều Thứ Bảy là giờ họp riêng cho những người cùng

ngôn ngữ. Cursillista Việt có khoảng 30 người từ khắp Nam Bắc Cali - chẳng hạn như Sacramento, San Jose, Los Angeles, Orange County và San Diego. Chị Yên ở San Diego là điều hợp viên miền cho sắc dân người Việt. Orange County đến với nhân số đông nhất là 11 anh chị, kế tiếp là San Jose với 9 người. Các anh chị ở Orange County trang bị trái cây và bánh ngọt cho buổi họp. Anh Lê Tinh Thông thuộc Orange County và cũng là điều hợp viên toàn quốc Hoa Kỳ cho sắc dân Việt, giới thiệu về khóa học Cursillo de Cursillos gọi tắt là CDC. Mục đích của khóa học này là tìm hiểu về Đặc Sủng Nền Tảng Cursillo, dành cho các Cursillistas muốn tìm kiếm cái gì sâu sắc hơn Khóa Cursillo 3 Ngày. Khóa này giúp cho những Cursillistas có ước vọng trở thành những người lãnh đạo Kitô Giáo hữu hiệu. Có ba anh chị trong ban điều hành thuộc Giáo Phận Los Angeles đã tham dự khóa CDC và rất khen ngợi khóa này. Xin xem thêm chi tiết về khóa CDC trong trang web sau đây <http://www.natl-cursillo.org/viet/resources/cursillodecursillos.pdf>.

Các anh chị hiện diện cũng chia sẻ đời sống cá nhân và của phong trào trong giáo phận của mình.

Thế rồi chương trình liên hoan (fiesta) tối thứ Bảy mà mọi người đều mong đợi đã đến. Buổi văn nghệ tối nay do anh chị em Việt Nam điều khiển, dàn nhạc có sự góp mặt của các anh Việt Nam, Mỹ, Phi và Mễ. MC Việt Nam duyên dáng điều khiển chương trình rất hào hứng với sự tham gia của rất đông anh chị em thuộc các sắc tộc khác nhau. Anh Long của cộng đoàn Orange County một tay chơi accordion lão luyện và cũng là người điều khiển giàn nhạc, cũng giúp vui với những màn ảo thuật rất xuất sắc khiến mọi người trầm trồ thán phục. Anh cũng trình diễn dân ca Việt Nam và những bài ca hài hước bằng anh ngữ làm sôi động tất cả hội trường. Một số anh chị em Việt Nam cũng trình bày những bản nhạc Việt, Pháp, Tây Ban Nha rất hấp dẫn. Cha Einer với những bài ca Mỹ và Tây Ban Nha thật truyền cảm, nhiều người bước ra sàn nhảy du dương nhịp bước theo tiếng hát trầm ấm của cha. Chúng tôi cũng thấy có sự tham dự của cặp “tài tử” trong Pretty Woman, đó là anh chị Tân Tiên với màn vũ theo điệu nhạc twist cùng với nhiều anh chị hâm mộ nhạc twist. Các sắc dân khác cũng trình diễn nhiều màn rất hào hứng.

Sáng Chúa Nhật cũng bắt đầu bằng buổi kinh nguyện ban

sáng và thánh lễ. Anh Trung trưởng Trường Lãnh Đạo giao cho tôi trách nhiệm làm Liên Lạc Viên Miền cho PT Việt San Jose và được cha Einer ban phép lành trong nghi thức Sai Đi.

Trưởng Trung ngoài những giờ dự lễ, hội thảo hay ăn uống, mọi người thường thấy anh vác máy chụp hình tản bộ trong khuôn viên đại hội đi tìm cảm hứng. Anh có cho coi một số hình mới chụp rất mỹ thuật. Có người xin anh mở một lớp hướng dẫn chụp hình; anh nói là rất sẵn sàng và sẽ lấy tên buổi học là “Tìm Chúa Trong Pixels.” Một tên thật là ý nghĩa. Quý anh chị nếu có hứng thú xin liên lạc với anh Trung.

Sau bữa ăn sáng mọi người chia tay nhau ra về. Chúng tôi chào tạm biệt những người bạn tuy mới quen nhưng cảm thấy rất thân thiện. Những cái bắt tay, những cái ôm nhau thật cảm động. Tuy nhiên các anh chị em Việt Nam vẫn chưa thể chia tay nhau được nếu chưa ăn chung với nhau một tô phở. Tất cả các anh chị em lại một lần nữa quây quần bên nhau trong một tiệm phở gần trung tâm. Ai ai cũng chuyện trò thân mật như người thân lâu ngày chưa được gặp nhau. Sau ba ngày được ăn toàn đồ Mỹ và Mễ, một tô phở tái nạm thật là ngon hết biết. Cuối cùng rồi cũng phải chia tay, kẻ

Nam người Bắc quyến luyến ôm nhau chào tạm biệt, chúc nhau đi đường bằng an và hẹn gặp tái ngộ vào kỳ họp miền lần tới vào tháng Mười.

Trước khi rời Fresno, các anh chị San Jose không quên ghé chợ Lào để mua trái cây, rau cỏ vì dân ở đây sống bằng nghề nông nên rau cỏ và trái cây vừa tươi vừa ngon lại vừa rẻ.

Buổi sinh hoạt miền XI tại Fresno thành công rất tốt đẹp. Bởi vì chúng ta có cùng một chí hướng, một mục đích cho nên bầu không khí rất cởi mở và thân thiện. Tuy chúng ta nói tiếng khác nhau nhưng dùng một ngôn ngữ duy nhất để cảm thông với nhau đó là ngôn ngữ tình yêu của Thầy Chí Thánh. Mọi người đều cảm thấy rất thân với nhau trong những lúc chia sẻ, những bữa ăn thân mật, những bài hát du dương trong buổi liên hoan, những ánh mắt và những nụ cười. Và đó chính là “Gặp gỡ Thiên Chúa là mỉm cười với chính anh em, để tình yêu luôn căng tràn sức sống” (Gặp gỡ Thiên Chúa” của tác giả Trần Ước).

Tạ ơn Chúa đã cho chúng con những ngày cuối tuần thật vui vẻ và hạnh phúc. Xin kính mời quý anh chị tham dự đại hội miền kỳ tới vào mùa Thu năm nay.

Hồng Ân Trên Đất Thánh

*Maria Nguyễn Thị
Bạch Hường*

Vài tuần trước tôi đã được đi hành hương trên Đất Thánh Jerusalem và khi đứng trên những nơi Chúa Giêsu đã đi qua, khi thả hồn theo hương trời thì bất chợt tôi đã có được những giây phút hiếm hoi - để nhận lãnh những cảm nghiệm mới trong những bài thánh kinh đã nghe rất nhiều lần.

Tôi đến Jerusalem không phải để đi tìm kiếm gì. Tôi đi đến đó vì muốn về nguồn, muốn về một mảnh quê hương trong tâm trí để gặp những di tích mà tôi đã được nghe suốt cả cuộc đời - kể từ bà nội, ông nội, mẹ tôi và các chị tôi. Chuyến đi của tôi cũng chẳng khác gì lần đi Đất Bắc lần đầu tiên: về quê để được nhìn tận mắt những dấu tích quen thuộc trong đầu mà tôi đã được nghe suốt cuộc đời.

Và có những lúc, khi đứng trên con đường Chúa đã đi qua, những bài thánh kinh quen thuộc bỗng trở nên sáng loáng trong đầu tôi. Giống như trước đây, những câu thánh kinh

nghe nghìn lần đã bị mạng nhện vây phủ, và tự dung - khi trên Đất Thánh - những màn nhện đã bị thổi bay hết và ánh sáng đã đến tràn đầy để tôi thấy thật rõ; để tôi được cảm nghiệm những ý nghĩa mới lạ trong lời kinh thánh mà tôi đã nghe đều đều hơn 50 năm qua.

Có rất nhiều điều để nói nhưng bây giờ tôi muốn nói chuyện ở Vườn Gethsimane. Nhưng như các chị tôi luôn dặn tôi là “kể chuyện phải có đầu có đuôi” thế nên tôi sẽ không nhảy ngay vào Vườn Gethsimane - mặc dù đó là nơi tôi muốn đề cập đến - nhưng sẽ bắt đầu câu chuyện từ buổi Tiệc Ly.

Tiệc ly là bữa ăn tôi cuối cùng Chúa Jesus dùng với các môn đệ trước khi bị khổ nạn. Nơi Chúa Jesus và các môn đệ ăn tiệc ly được gọi là The Upper Room trong tiếng Anh vì phòng này nằm ở trên lầu trong một căn nhà gần Cổng Zion - một trong 8 công vào thành cổ Jerusalem. Trên lầu là phòng Tiệc Ly, dưới lầu là mộ vua

David mà người Do Thái xây thành nơi thờ phượng. Phòng Tiệc Ly là một trong hai di tích của Chúa Jesus trên Đất Thánh mà rất sâu thẳm: không đèn, không nền, không ảnh tượng. Chỉ một căn phòng trống khi mở khi đóng mà hiện đang trong tay người Do Thái. (Di tích thứ hai cùng trong tình trạng trên là nơi Chúa Lên Trời sau khi phục sinh. Cũng một căn đèn trống không và hiện đang trong tay người Hồi Giáo.)

Phòng Tiệc Ly nằm phía Tây Nam của thành cổ Jerusalem. Thành cổ Jerusalem nằm trên núi Zion. Bên kia núi, về hướng đông là núi Olives hay Núi Cây Dầu. Giữa hai ngọn núi con con đó là thung lũng Kidron. Thời Thiên Chúa thì không hiểu thung lũng này có cây cỏ, sông ngòi ra sao - nhưng giờ - thung lũng Kidron là đường tráng nhựa, xe chạy rần rần như nước và bóp còi inh

ôi.

Tôi hôm 2,000 năm trước, sau khi ăn mừng Lễ Vượt Qua (Pass Over) của người Do Thái, sau khi truyền phép Thánh Thể và rửa chân cho các môn đệ; và sau khi “hát thánh vịnh xong, Chúa Jesus và các môn đệ đi qua núi Olives” (Matthew 26:30).

Đi từ phòng Tiệc Ly đến núi Olives thì Chúa và các ông đã phải đi qua Đền Thờ (Temple Mount của người Hồi Giáo bây giờ), xuyên qua cửa Đông (Golden Gate hay Cửa Vàng), băng qua thung lũng và trèo đến núi Olives. Đến núi Olives thì các ông phải rẽ tay mặt về hướng nam để đến vườn Gethsimane.

Như bản đồ trên cho thấy, đường đi từ nhà Tiệc Ly đến núi Oilives không xa - chỉ khoảng 45 phút đến 1 tiếng đi bộ. Tôi hôm đó, Chúa Jesus đi với các môn đệ rất đông đảo. Nhưng đi một đoạn thì Ngài

Hình 1: Jerusalem qua Núi Oliu (Gethsimane)

Hình 2: Tranh của cảnh
tại vườn

bảo các ông: “Anh em ngồi lại đây trong lúc thầy đi đến đằng kia cầu nguyện” (Matthew 26:36). Và Chúa Jesus dẫn ba ông môn đệ thân tín nhất - Phêrô, Gioan và Giacôbê - đi tiếp về hướng vườn Gethsimane. Ba ông này là đệ tử cưng nên lúc trước khi Chúa biến hình trên núi Tabor thì cũng chỉ ba ông được đi theo để nhìn tận mắt “Người biến đổi hình dạng trước mặt các ông. Dung nhan Người chói lọi như mặt trời, và y phục Người trở nên trắng tinh như ánh sáng” (Matthew 17:2).

Thế nên buổi tối thứ Năm đó, Chúa cũng lại gọi ba ông theo ngài để trò chuyện. Và giữa ba người môn đệ thân yêu, Chúa Jesus đã tâm sự cùng ba ông nỗi lo lắng buồn rầu của Người: “Tâm hồn thầy buồn đến chết được” (Matthew 26:38).

Đi thêm ít nữa thì Chúa Jesus tách ra, đi một mình đến

một tảng đá lớn để cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha. Người sắp mặt xuống, cầu nguyện rằng: “Cha ơi, nếu được, xin cho chén này rời khỏi con. Nhưng xin đừng theo ý con, mà xin theo ý Cha” (Matthew 26:39). Tảng đá này - nơi Người cầu nguyện và lo sợ đến độ chảy mồ hôi máu ra - vẫn còn được lưu lại trong nhà thờ Agony Basilica trong Vườn Gethsimane.

Theo thánh kinh, Người cầu nguyện xong thì trở lại nơi ba môn đệ đã đợi. Người đến tất cả ba lần để gặp ba ông. Mỗi lần, các ông đều đang ngủ. Mỗi lần, Người đều đánh thức các ông dậy. Nhưng lần nào trở lại ba ông cũng vẫn đều ngủ say sưa lẫn lóc. Thấy ba người trò cưng ngủ say sưa, Ngài đã thốt lên: “Tinh thần thì hăng hái nhưng thể xác lại yếu đuối” (Matthew 26:41). Câu này, tôi đã được nghe nhiều đến độ thuộc lòng.

Ngày xưa, khi nghe câu này, tôi luôn nghĩ là Chúa Jesus đã nói thế để trách các ông mê ngủ mà quên Thầy mình. Và nhìn những bức tranh vẽ cảnh tối đó ở vườn Gethsimane trong nhiều thế hệ, trong nhiều thời đại thì lại càng thấy mình nghĩ đúng vì bức nào cũng vẽ các ông ngủ ngay cạnh Chúa Jesus. Nếu các ông nằm bên cạnh và Chúa Jesus có đang cầu nguyện mà quay qua đánh thức các ông một tí rồi la rầy thì cũng chẳng có gì lạ hay phải thắc mắc.

Nhưng hôm đó khi đi bộ cùng phái đoàn từ nơi Chúa khóc thương thành Jerusalem về phía vườn Gethsimane, tôi đã thấy một cái bảng nhỏ bằng đồng nằm trên sườn đồi đề: “Can you not stay with me for an hour?” (Matthew 26:38). Hay: “Các con thức với thầy 1 giờ không được sao?” Bên cạnh bảng là một cái cột cũ kỹ được trưng bày rất trịnh trọng. Thì ra đó là nơi - theo truyền thống hay lời truyền - ba ông Phêrô, Gioan và Giacôbê đã nằm ngủ gục 2,000 năm trước.

Tôi đi bộ tiếp khoảng 10-15 phút thì đến Agony Basilica; ngay trước bàn thờ là tảng đá ngày xưa Chúa đã phủ phục xuống để cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha.

Và sự cảm nghiệm của tôi đã được bắt đầu từ đây.

Từ phiếm đá - nơi Chúa cầu

nguyện - đến chỗ các ông ngủ gục nơi sườn đồi cũng khá xa. Đi xuống thì cũng mất 5-10 phút. Đi lên đồi thì lại lâu hơn - ít nhất là 15-20 phút. Vừa lên vừa xuống là khoảng 25-30 phút.

Tại sao Chúa Jesus đang khi cầu nguyện rất sốt sắng với Chúa Cha và khi biết giờ đã không còn bao nhiêu - lại bỏ ra 25-30 phút đi gặp các ông? Không chỉ một, không chỉ hai - mà là ba lần. Tại sao? Để trách mắng các ông “Tinh thần thì hăng hái nhưng thể xác lại yếu đuối” như tôi đã nghĩ trước đó? Chắc chắn là không. Tôi đã nghĩ lầm.

Khi nhìn thấy khoảng cách và khi biết sự gián đoạn đến 25-30 phút Chúa Jesus đã phải bỏ ra - khi đang cầu nguyện sốt sắng - để gặp các ông, thì những ý tưởng cũ của tôi bị thổi tung lên hết để bày ra một điều rõ như ban ngày, như ánh sáng.

“Tinh thần thì hăng hái nhưng thể xác lại yếu đuối”: Đứng trên núi Ôliu, tôi đã được cảm nghiệm đó là câu trần trụi cuối cùng Chúa Jesus đã để lại cho các môn đệ thân tín. Ngài đã đến gặp các ông ba lần - chắc là còn muốn tâm sự thêm vì nỗi buồn sợ của Ngài chắc đã phải gia tăng thêm, khi màn đêm giăng xuống. Biết mình sắp chết mà chỉ mới tâm sự mỗi một câu - “Buồn đến chết

Hình 3: Tảng đá trong Agony Basilica - Gethsimane - nơi Chúa Giêsu cầu nguyện & đổ mồ hôi máu

Hình 4: Nơi đánh dấu các ông ngủ 2,000 năm trước – Cách nơi Chúa Giêsu cầu nguyện 30 phút đi bộ

được” - thì làm sao mà đủ được? Ngài đã đến gặp các ông ba lần - chắc cũng đề dặn dò, trấn trối lần cuối cùng - tâm trạng của một con người trước khi biết mình sắp chết. Chúa Jesus là Thiên Chúa, nhưng khi mang thân xác con người, Ngài đã có đủ nhân tính: sợ hãi, lo lắng, nhục nhã, đau đớn, vui mừng... Và chuyện muốn trấn trối dặn dò lời cuối cho những kẻ thương yêu trước khi chết thì cũng chỉ là một trong những bản tính của con người mà thôi.

Chắc Chúa Jesus đã muốn nói rất nhiều với các môn đệ nhưng vì các ông mãi ngủ nên Ngài chỉ nói một câu ngắn, gọn mà các ông - dù mắt nhắm mắt mở nhưng vẫn nhớ được để truyền lại cho hậu thế trong những lời thánh kinh: “Tình

thần thì hăng hái nhưng thể xác lại yếu đuối.”

Và thế một câu nói rất cũ kỹ mà tôi đã nghe cả cuộc đời - hơn cả nửa thế kỷ - bỗng được nhìn nhận với đôi mắt mới. Nhưng sao lời Chúa trấn trối cuối cùng mà nghe sao lại bình thường thế? Chẳng có chi là đặc biệt cả. Tôi đã hơi thất vọng vì nghĩ câu cuối cùng của Thiên Chúa thì phải là lời vàng ý ngọc - chứ sao lại như thế này?

Nhưng nghĩ qua nghĩ lại, nghĩ mãi thì tôi đã tìm được câu trả lời rất thỏa đáng cho tim, cho óc và cho cái đầu hay thắc mắc của tôi. Hai nghìn năm trước, câu nói này đã là một revolutionary thought - một tư tưởng mới lạ. Hai nghìn năm trước, câu nói này đã là một

original thought - một ý tưởng nguyên thủy mà đã được ban ra từ môi Chúa Jesus.

Hai nghìn năm trước, loài người còn rất đơn sơ, chưa có khái niệm hay hiểu biết gì về tâm lý học. Ngày xưa lúc đó, “khoa học” đã chỉ là những câu giải mộng.

“Tinh thần thì hăng hái nhưng thể xác lại yếu đuối” là một câu nói mà có thể hiểu theo 2 nghĩa. Thể xác có thể thắng tinh thần. Hay tinh thần có thể thắng thể xác. Theo nghĩa thứ hai thì Chúa Jesus đã là người đầu tiên nói về sức mạnh của tinh thần, của trí óc. Những điều này là nền tảng của tâm lý học, một ngành đã chỉ được sơ khởi ở thế kỷ thứ 17 bởi Descartes - một nhà triết học người Pháp. Descartes đã giới thiệu một ý tưởng “mới lạ” khi đây - 1,700 sau Chúa Jesus - khi ông nói rằng tinh thần và thể xác là hai phần khác nhau, tác động cùng nhau để tạo thành kinh nghiệm sống cho con người.

Bởi thế nên câu nói mới lạ, sâu sắc của Chúa Jesus từ 2,000 nghìn năm trước bây giờ xem như đã bị cùn, bị mòn, bị nhàm nhều vì thiên hạ đã vay mượn - không giấy phép - để xào đi nấu lại theo đủ kiểu đủ thời: từ Descartes đến câu nói thông dụng của người Mỹ bây giờ “minds over matters” (tinh thần thắng tất cả.) Chúng cũng chỉ là từ câu “Tinh thần thì hăng hái

nhưng thể xác lại yếu đuối” biến hình trong nhiều variations - thể thôi. Câu châm ngôn của người Việt ta: “khôn ba năm đại một giờ” cũng thế. Cũng chỉ là một sự dằng co giữa tinh thần và thể xác, giữa luân lý và những sự cảm dỗ.

“Tinh thần thì hăng hái nhưng thể xác lại yếu đuối.” Đây là một câu nói rất profound - sâu sắc và tinh túy - là lời trần trối, dặn dò cuối cùng của Ngài. Không phải là câu trách mắng nhưng là lời khuyên răn, dặn dò ta nên nêu cao cảnh giác để biết yếu điểm của mình là thân xác yếu mềm; một lời khuyên chính xác vì “biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.” Nhưng cũng trong câu nói ngắn ngủi đó là một sự cảm thông - vì Thầy biết thể xác thì yếu đuối. Và trong câu đó cũng là mầm móng thương xót cho loài người - vì Người biết loài người - trong sự chọn lựa tự do - freewill - phải đương đầu với rất nhiều cảm dỗ và dằng co giữa tinh thần và thể xác.

Thế nên, tôi nghĩ - bắt buộc - trong câu nói ngắn gọn đó cũng gói ghém một hoài bão - không nói lên lời - của Thiên Chúa: Ngài mong mỗi một chọn lựa khôn ngoan của loài người giữa tinh thần và thể xác.

Và đó đã là một cảm nghiệm tôi đã nhận được trong một buổi trưa cuối xuân trong vườn Gethsimane.

Đức Giáo Hoàng nói: Đừng phán xét - anh chị em không phải là Thiên Chúa đâu!

6/23/2014

Trong thánh lễ sáng thứ Hai 23 tháng 6 tại nhà nguyện Santa Marta, Đức Thánh Cha Phanxicô khuyên các tín hữu hãy từ bỏ thái độ xăm xoi, phán xét người khác. Ngài gọi đó là thái độ của những kẻ giả hình đang bị Satan xúi giục.

Đức Thánh Cha giải thích rằng: “Khi phán xét người khác, ta đặt mình vào vị trí của Thiên Chúa, là Vị thẩm phán

duy nhất. Nếu ai hy vọng một ngày nào đó những hành vi phạm tội của mình được tha thứ, thì đừng phán xét người khác.”

Đức Thánh Cha đã trình bày những giáo huấn của ngài dựa trên bài Phúc Âm trong ngày khi Chúa Giêsu truyền cho các môn đệ: “Anh em đừng xét đoán, để khỏi bị Thiên Chúa xét đoán, vì anh em xét đoán

thế nào, thì anh em cũng sẽ bị Thiên Chúa xét đoán như vậy; và anh em đừng bằng đầu nào, thì Thiên Chúa cũng sẽ đong cho anh em đầu ấy. Sao anh thấy cái rác trong con mắt của người anh em, mà cái xà trong con mắt của mình thì lại không để ý tới?” (Mt 7: 1-3)

Đức Thánh Cha cảnh báo các tín hữu đừng chiếm đoạt vai trò thẩm phán. Đó không phải là trách nhiệm của bất kỳ ai và nếu ai trong chúng ta cố gắng phán xét anh chị em của mình, người ấy sẽ là một “kẻ thua cuộc, bởi vì người ấy cuối cùng sẽ là nạn nhân của chính thái độ thiếu thương xót của mình. Đây là những gì sẽ xảy ra với một người ham phán xét kẻ khác. “

Đức Thánh Cha nhấn mạnh rằng Chúa Giêsu “không bao giờ buộc tội”, trái lại, Người luôn đứng về phía biện hộ.

Thiên Chúa không chỉ sai Chúa Giêsu, Con Ngài đến để bảo vệ chúng ta, nhưng Ngài cũng sai Chúa Thánh Thần đến để “biện hộ cho chúng tôi.”

Đức Thánh Cha đặt câu hỏi: “Người cáo buộc là ai?” Và ngài trả lời: “Trong Kinh

Thánh, kẻ 'cáo buộc' được gọi là ma quỷ, Satan”, nhưng ngài lưu ý rằng mặc dù ma quỷ cáo buộc, “Chúa Giêsu sẽ phán xét, vào ngày sau hết, nhưng ngay lúc này Ngài cầu bầu cho chúng ta và bảo vệ chúng ta”.

Đức Thánh Cha nhấn mạnh rằng: “Phán xét anh chị em mình là một hành vi sai lầm và cuối cùng sẽ bị phán xét theo cùng một cách như thế. Thiên Chúa là ‘vị thẩm phán duy nhất’ và bất cứ ai bị phán xét cũng luôn luôn có thể dựa vào sự biện hộ của Chúa Giêsu, là trạng sư đầu tiên của mình, và kẻ đó là Chúa Thánh Thần”.

Đức Thánh Cha kết luận rằng: “Nói cho cùng, những ai phán xét người khác đang ‘bắt chước ma quỷ thế gian’, là kẻ đang chờ đợi trong hậu trường để sẵn sàng buộc tội.

Xin Chúa ban cho chúng ta ân sủng để bắt chước Chúa Giêsu, Đấng cầu thay nguyện giúp cho chúng ta, là trạng sư của chúng ta chứ đừng bắt chước những kẻ xâm xoi kết án người khác.”

Nguồn: <http://www.vietcatholic.net/News/Html/125686.htm>

Hình Ảnh Khai Mạc Tỉnh Huấn 22/06/2014

Địa điểm: Trung Tâm Công Giáo VN
Thời gian: 11 Am - 2Pm

Hình Ảnh TĨNH TÂM VPĐH, BDH & ROLLISTAS KHÓA 46 VÀ 47

21/06/2014

Địa điểm: Saratoga, CA

Thời gian: 8 Am - 1Pm

The Cursillo® Movement

National Cursillo® Center · P.O. Box 210226 · Dallas, TX 75211 · 214-339-6321 · Fax 214-339-6322 · www.natl-cursillo.org

PALANCA

Tại Sao Chúng Ta Cầu Nguyện?

Trong một bài viết tựa đề “Cầu Nguyện Luôn Luôn” trong tập sách Magnificat gồm các bài đọc và suy niệm trong Thánh Lễ hằng ngày, số tháng 11, 2007, LM Simon Tugwell, O.P. đã viết, “Cầu nguyện”, theo một định nghĩa xa xưa, “là kết bạn với Chúa.” Kết bạn với Chúa là một sự mạo hiểm, mạo hiểm của sự cầu nguyện chân thật. Bất cứ sự liên kết nào cũng đều có ảnh hưởng và thay đổi chúng ta, ngoại trừ sự liên kết hời hợt; nó thách thức chúng ta tôn trọng sự tự do, điều bí ẩn, cái “khác lạ” của người khác, và thậm chí có lẽ nó tạo xáo trộn hơn nữa bởi vì trước sau gì nó cũng sẽ phơi bày ra ánh sáng sự phóng túng của chính chúng ta, điều bí ẩn của chính chúng ta, tính cách xa lạ và hay đổi thay của chính con người chúng ta. Làm cách nào chúng ta đương đầu với sự thách đố và sự phơi bày ra ánh sáng như thế, phần lớn sẽ quyết định xem chúng ta có thắng tiến và trưởng thành trong đời sống, hay là chúng ta co cụm lại (LM Simon Tugwell, OP “Cầu Nguyện: Sống với Chúa” – Magnificat, Tháng 11, 2007). Là Cursillistas, chúng ta được khuyến khích cố công duy trì vững vàng ba cuộc hội ngộ với Thiên Chúa, với chính mình và với tha nhân, những sự liên kết này chúng ta đã thiết lập được trong Khóa Cursillo 3 Ngày Cuối Tuần.

Trong Thư Tín tháng 12, 2007, LM Linh Hướng Toàn Quốc của chúng ta, LM Einer Ochoa, đã nhấn mạnh sự quan trọng của cầu nguyện như sau: “Việc cầu nguyện tự đáy lòng là linh hồn của con người Kitô hữu. Đây là khí cụ tốt nhất cho việc nên thánh và là khí giới hữu hiệu nhất chống lại quyền lực của sự dữ. Cầu nguyện từ con tim là cột trụ hay sức mạnh giúp cho việc thăng tiến đời sống Kitô hữu đích thực. Đây là thành phần quan trọng của lòng Sùng Đạo. Một kinh nghiệm trực tiếp và mật thiết với Thiên Chúa là nền tảng của việc cầu nguyện từ con tim. Cầu nguyện làm cho chúng ta hứng khởi khi nhận ra Thiên Chúa hiện diện trong các biến cố riêng tư hằng ngày của chúng ta. Chúa Giêsu là mẫu gương cầu nguyện của chúng ta. Ngài cầu nguyện trước những quyết định quan trọng, dành thì giờ để hiệp thông mật thiết với Thiên Chúa Cha. Chúa Thánh Linh thúc đẩy Chúa Giêsu vào trong sa mạc để cầu nguyện suốt 40 ngày trước khi

công khai làm mục vụ. Đây là nguồn gốc của truyền thống hiến dâng 40 giờ cầu trước Thánh Thể. Trước khi chọn Mười Hai Tông Đồ, Chúa Giêsu đã cầu nguyện. Trước khi Chúa Giêsu thực hiện cuộc hành trình dài lên Đồi Calvariô, Chúa đã cầu nguyện. Đối với Chúa Giêsu, cầu nguyện là hiệp thông với Chúa Cha. “Hiệp thông” có nghĩa là “làm việc với”. Cầu nguyện nhằm nuôi dưỡng và thúc đẩy chúng ta hành động. Nhờ cầu nguyện mà chúng ta hiểu biết, yêu mến và phụng sự Chúa.

Giáo Hội Công Giáo chúng ta thiết lập Mùa Vọng trong Niên Lịch và Năm Phụng Vụ (tiếng Latinh “adventus”= sự hiện diện hay sự đến, & tiếng Hy-Lạp “parousia” = cùng nghĩa tiếng Latinh) nhằm giúp chúng ta là những Kitô hữu, chuẩn bị cho Chúa Kitô đến lần thứ hai. Ông Origen thành Alexandria (c. 185-254), một trong những nhà học giả và thần học quan trọng và sáng giá nhất trong thời kỳ đầu của Kitô Giáo, nhắc nhở chúng ta trong Mùa Vọng dọn đường cho Chúa Giêsu trong tâm hồn chúng ta. Chúng ta đọc những lời này trong Sách Tiên Tri I-sa-ia 40:3 “*Có tiếng hô: Trong sa mạc hãy mở một con đường cho Thiên Chúa, giữa đồng hoang, hãy vạch một con lộ thẳng băng cho Thiên Chúa chúng ta.*” Chúa muốn tìm một lối đi để vào tâm hồn các bạn và đi trong đó (Tập sách “Living with Christ”, Tháng 12, 2007). Giáo Hội khuyến khích chúng ta cầu nguyện, ăn chay và bố thí, không những trong Mùa Vọng, mà trong đời sống hằng ngày của chúng ta nữa. Phương thức cầu nguyện căn bản là: thờ phượng (adoration), thú tội (confession), tạ ơn (thanksgiving), cầu nguyện hộ (intercession) và thỉnh cầu (petition), thường được viết tắt gồm các mẫu tự đầu tiên của mỗi chữ: ACTIP).

Lời cầu nguyện bay lên nhanh đến Thiên Chúa khi được dâng tiến cùng với sự hy sinh bố thí và ăn chay hãm mình. Nói cách khác, cầu nguyện cần thêm sự hy sinh, đó là Palanca, là những khí cụ hữu dụng để nâng lên Thiên Chúa tâm hồn cầu nguyện của chúng ta. Thánh Lê-ô Cả khuyên chúng ta, “*Hãy cho đi những gì các bạn nhận lãnh, hãy gieo những gì các bạn gặt, hãy phân phát những gì các bạn góp nhặt. Tài sản của các bạn gia tăng khi được sử dụng chính đáng. Hãy ao ước phân thưởng lòng thương xót, và hãy theo đuổi công ăn việc làm có lợi nhuận đời đời. Hãy cho đi và bạn sẽ được cho lại. Các bạn phải nắm lấy điều kiện của lời hứa này và hãy bày tỏ lòng biết ơn.*” (Magnificat, Tháng 11, 2007). Cho đi thì được chúc phúc hơn nhận lãnh. (TĐCV 20:35).

Tại Sao Chúng Ta “Khô Khan” Khi Cầu Nguyện và Làm Thế Nào Khắc Phục?

Trong bài viết “Xin Dạy Chúng Con Cầu Nguyện”, Ông Joe Difato, Chủ Bút tập sách suy niệm “Lời Chúa Giữa Chúng Ta” (The Word Among Us, Oct. 2007) viết như sau, “Chúng ta tin Chúa Giêsu có thật. Chúng ta tin Người hiện diện trong phép Thánh Thể. Chúng ta tin rằng mọi người chịu Phép Rửa là “đền thờ của Thiên Chúa”, và Thánh Thần Chúa ngự trong chúng ta (1 Cor. 3:16). Chúng ta tin cầu nguyện tối cần thiết trong đời sống Kitô hữu chúng ta. Vậy tại sao chúng ta cảm thấy cầu nguyện khó khăn như thế? Sau đó, ông Difato thử đưa ra những lý do sau đây:

Thứ nhất, có thể chúng ta không cho là nghiêm trọng lời Chúa Giêsu cảnh giác những tín hữu ở Ê-phê-xô. Họ là những thành phần hoạt động trong Hội Thánh Ê-phê-xô của họ, và tuy nhiên họ đã đánh mất ý nghĩa căn bản của đức tin họ, đó là tình yêu Chúa Giêsu (Kh. 2:2-4). Thật dễ sa vào phương pháp thiết thực và vì bốn phận khi đến với đức tin chúng ta! Thật vô cùng dễ dàng làm phai nhạt sự say mê một thời dành cho Chúa Giêsu!

Thứ nhì, có lẽ thứ tự ưu tiên của chúng ta bị xáo trộn. Thành ngữ xa xưa nay vẫn còn đúng: Thời gian là sự biểu lộ các ưu tiên của chúng ta. Những khách được mời dự tiệc trong ngụ ngôn của Chúa Giêsu do Thánh Luca kể lại (14:16-24) đã để lợi ích của riêng mình – cho dù có chính đáng và cần thiết đi chăng nữa – làm lu mờ tính cách cao quý và vĩ đại của lời mời mà họ đã nhận. Chúa Giêsu muốn sử dụng thời giờ quý báu với chúng ta mỗi ngày. Khi chúng ta cho mình quá bận rộn không gặp Chúa được, chúng ta thật sự nói rằng sự liên hệ của chúng ta với Chúa không phải là một ưu tiên hàng đầu.

Thứ ba, giống như người Do Thái, chúng ta có thể nói với Chúa Giêsu, “Con cố tránh xa tội lỗi, con cố làm việc lành. Con vẫn trung thành với Chúa. Nhưng Chúa vẫn không trả lời con.” Chúa Giêsu muốn chúng ta đến với Người với một tâm hồn trong trắng và khiêm nhu. Chúa muốn chúng ta thưa với Chúa như thế này, “Lạy Chúa Giêsu, con muốn những gì Chúa muốn; con sẽ làm những gì Chúa nói. Con không muốn cách thức của con trên cách thức của Chúa.” Ngoài ra, có lẽ Chúa xin chúng ta tín nhiệm Chúa thâm tình hơn, và có thể Chúa sẽ thử xem chúng ta có muốn bỏ cuộc chẳng. Sa-rah, vợ của ông A-bra-ham, Za-cha-ri-ah và Tô

-ma đã nghi ngờ Chúa. Chúa Giêsu dạy chúng ta, :”*Tất cả những gì anh em cầu xin, anh em cứ tin là mình đã được rồi, thì sẽ được như ý*” (Mc. 11:24). Chúa Giêsu muốn chúng ta biết rằng Chúa sẽ nhận lời cầu xin của chúng ta bởi vì Chúa muốn hướng dẫn chúng ta trong mọi cách. Thời gian bao lâu không sao cả bởi vì chúng ta tin Chúa Giêsu sẽ nhận lời chúng ta. Chính đời sống của Chúa minh chứng sự thật này.” (The Word Among Us”, Oct. 2007, Vol. 26, # 10).

Làm cách nào chúng ta vượt qua được “thời gian khô khan” khi cầu nguyện? Trong một mục đặc biệt của Tuần Báo Our Sunday Visitor, Dec. 9, 2007), có tựa đề “Tập Trung: Cầu Nguyện”, LM Ray Ryland đã phát biểu, “Đôi khi những gì chúng ta gọi là khô khan bắt nguồn từ sự xung đột về luân lý hay tâm linh trong cuộc sống chúng ta, và ngài khuyên chúng ta cần phải đi xưng tội thường xuyên (mỗi 2 tuần hoặc tương tự như thế) để giúp chuẩn bị cầu nguyện đúng đắn.” Cha Ryland cũng khuyến khích chúng ta kiểm điểm phẩm chất của sự liên kết riêng tư của chúng ta với Chúa khi gặp khó khăn cầu nguyện hay là cầu nguyện xem ra vô nghĩa đối với chúng ta; và quan trọng hơn hết, chúng ta phải kiên trì. Cha Ryland đã chọn Thánh An-Tôn ẩn tu là mẫu gương kiên trì, ngài đã “từng bị cám dỗ và khôn đốn trong đời sống tâm linh.”

Palanca: Một Cách Biểu Lộ Tình Yêu Huynh Đệ Trong PT Cursillo Chúng Ta

Mỗi một Cursillista, sau khi trở về từ Khóa Cursillo Cuối Tuần, đều biết Palanca là gì. Đây là từ ngữ Tây Ban Nha, có nghĩa đen là “đòn bẩy”. Đây là một dụng cụ chúng ta dùng để nâng lên hay di chuyển một vật gì nặng nề. Trong Kinh Tiền Tụng trong Thánh Lễ Misa, vị chủ tế xưng lên, “*Hãy nâng tâm hồn lên!*” và toàn thể cộng đoàn tham dự Thánh Lễ đáp, “*Chúng con đang hướng về Chúa.*” Làm cách nào chúng ta hướng về Chúa mà không qua lời cầu nguyện? Tài liệu Cursillo ghi như sau: “ PT Cursillo sử dụng từ ngữ “Palanca”, chiếc đòn bẩy, để chuyên chở ý nghĩa thiết yếu của Mâu Nhiệm Vượt Qua của Chúa Kitô; trong mâu nhiệm này chúng ta được mời gọi tham dự trong chính đời sống của chúng ta. Chiếc đòn bẩy trong văn hóa Tây Phương có thể được ví như một trò chơi ngòi lắc lư trên một tấm ván. Một nhóm hay một người ngòi vào một đầu tấm ván để dùng sức nặng của mình hầu nhắc bổng một nhóm hay một người khác ngòi ở đầu bên kia tấm

ván lên cao hơn mình. Hình ảnh minh họa qua trò chơi “bập bênh” (seesaw), những cá nhân ngồi vào một đầu tấm ván dùng sức nặng của họ kéo họ xuống gần mặt đất để có thể nhắc những người khác ở đầu kia của tấm ván lên cao hơn họ, chỉ nhằm bày tỏ Mầu Nhiệm Vượt Qua mà tất cả Kitô hữu được mời gọi cảm nghiệm trong cuộc sống thiêng liêng của mình. Nên làm sáng tỏ việc cầu nguyện và hy sinh cho kẻ khác là việc làm bình thường của các Kitô hữu, quen gọi là một cộng đồng hội thánh hay tình yêu thương huynh đệ trong khi cầu nguyện.

LM Raniero Cantalamessa , OFM Cap., linh mục giảng tỉnh tâm cho ĐGH và các cộng sự viên của ngài, đã nói về sự quan trọng của tình yêu thương huynh đệ, đặc biệt trong Palanca Cộng Đồng của chúng ta. Ngài viết, “Chúng ta không thể nhấn mạnh đủ tính cách quan trọng của một bầu khí đầy tình yêu thương huynh đệ bao phủ những kẻ sắp nhận lãnh Phép Rửa Tội của Chúa Thánh Thần. Cầu nguyện cũng liên kết chặt chẽ với sự tuôn tràn của Chúa Thánh Linh trong Tân Ước. Nói về Phép Rửa của Chúa Giêsu, Thánh Luca viết, “Đang khi Người cầu nguyện, thì trời mở ra, và Thánh Thần ngự xuống trên Người” (Luca 3:21). Chúng ta có thể nói rằng chính lời cầu nguyện của Chúa Giêsu đã làm cho trời mở ra và Chúa Thánh Thần ngự xuống trên Người” (Sách ‘Sober Intoxication of the Spirit Filled with the Fullness of God’).

PT Cursillo bảo đảm với chúng ta rằng cầu nguyện lúc nào cũng là sức mạnh của mọi sinh hoạt Phong Trào. Sách ‘Những Tư Tưởng Nền Tảng PT Cursillo’ (FICM) cương quyết công nhận ân sủng là nguyên tắc và là nền tảng của Phong Trào chúng ta và xem Palanca là một trong những yếu tố của Sách Lược Cursillo, được biết đến như là *Mầu Nhiệm Palanca*. “Mỗi khi nói đến hoán cải, nói đến thăng tiến cá nhân Kitô hữu, hay nói đến Kitô-hóa môi trường, thì như là bước căn bản đầu tiên trong cố gắng của con người, chúng ta cũng không thể nào không trông cậy vào sự trợ giúp của ân sủng Thiên Chúa. Ân sủng mà chúng ta phải van nài bằng lời cầu nguyện có một sức mạnh vạn năng, với lòng khiêm cung, niềm xác tín và kiên trì. Điều tâm niệm khẩn thiết ngày nay, hơn lúc nào hết, là không có Chúa chúng ta không là gì cả, chúng ta không đáng giá gì cả, và chúng ta không thể làm được gì cả. Trước bất cứ việc gì, chúng ta phải xác quyết điều ưu tiên mà Phong Trào lâu nay vẫn dành cho Palanca (gồm cầu nguyện, hy sinh, và làm việc thiện) như là một đặc tính quan

trọng nhất. Sự tin tưởng vào Palanca phải có thật, thành tâm, và kiên trì, nơi từng cá nhân hay tập thể, để bảo đảm những gì ta thực hiện đều hữu hiệu. Chân lý này đặt nền tảng trên lời hứa của Chúa Kitô (Mt. 7:7): “*Anh em cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ được mở cho*” (FICM # 180). “Mọi giây phút trong Khóa Cursillo phải được đánh dấu bằng sự hiệp thông sâu xa với Thiên Chúa, do cầu nguyện, hy sinh hãm mình, lãnh nhận các phép bí tích và suy niệm Lời Chúa” (FICM # 237). “*Cầu nguyện và hy sinh nhân danh Khóa Cursillo – mà ngôn từ chuyên môn của Phong Trào gọi là ‘Intendencias’ hay ‘Palanca’ – đều có tính cách quyết định cho thành quả thiêng liêng (tâm linh) của Khóa*” (FICM # 333). Chúng ta có thể tóm tắt sự cần thiết của Palanca trong Phong Trào của chúng ta với câu nói phổ thông trong giới Cursillo như sau, “Hãy nói với Chúa về người ta trước khi nói với người ta về Chúa.”

Palanca Đích Thực

Trong PT Cursillo, cầu nguyện hay “Palanca” phải là một khí cụ trợ giúp trong mọi giai đoạn của Phong Trào: Tiền Cursillo, Khóa Học, Hậu Cursillo, Ultreya, Hội Nhóm, và các Cursillistas trong mọi sinh hoạt Cursillo. Palanca phải là khí cụ hỗ trợ toàn bộ Phong Trào, và do đó cả Giáo Hội chúng ta nữa. Chương 12 của sách ‘Cẩm Nang Lãnh Đạo PT Cursillo’ chúng ta lập lại những điều mà Sách Những Tư Tưởng Nền Tảng vừa xác nhận trên đây: “*Mỗi khi nói đến hoán cải, nói đến thăng tiến cá nhân Kitô hữu, hay nói đến Kitô-hóa môi trường, thì như là bước căn bản đầu tiên trong cố gắng của con người, chúng ta cũng không thể nào không trông cậy vào sự hỗ trợ của ân sủng Thiên Chúa. Ân sủng mà chúng ta phải van nài bằng lời cầu nguyện có một sức mạnh vạn năng, với lòng khiêm cung, niềm xác tín và kiên trì.*” Vì thế, cầu nguyện mà thiếu hy sinh thì không phải là Palanca. Say đây là những hình thức truyền thống cầu nguyện được tiến cử như là Palanca để nâng cao lên Thiên Chúa những lời cầu xin của chúng ta cho sự thành công của mọi sinh hoạt của PT Cursillo chúng ta: thí dụ, Thánh Lễ Misa, Châu Thánh Thể, Rước Lễ, Lăn Hạt Mân Côi, Đọc Thánh Kinh, Đi Đàng Thánh Giá, Phụng Vụ Giờ Kinh, Lăn Chuỗi Lòng Thương Xót Chúa, viếng Thánh Thể, ăn chay, bố thí và bất kỳ việc lành nào khác tự quen mình được hiến dâng với lời cầu nguyện. Chúa Giêsu đã dạy cho các tông đồ Bỏ Thí, Cầu Nguyện và Ăn Chay trong Thánh Kinh theo Thánh Mathêu (Mt.

6:1-8). Sách Tông Đồ Công Vụ thuật lại việc các tín hữu tiên khởi đã họp nhau lại cầu nguyện, lắng nghe các Tông Đồ giảng dạy và chia sẻ với nhau tất cả những gì mình có và phân phát tiền của cho mỗi người tùy theo nhu cầu” (TĐCV 4:32-35).

Điều quan trọng là phải hiểu rõ điều này: Palanca không được giới hạn dành cho bất cứ sinh hoạt đặc biệt nào của PT Cursillo, điển hình là Khóa Học Ba Ngày. Sách ‘Cẩm Nang Lãnh Đạo’ PT Cursillo cũng xác nhận rằng hy sinh là một phần của đời sống Kitô hữu. Nếu Phong Trào thôi nhấn mạnh tính cách quan trọng của sự hy sinh, lúc đó Chúa Kitô không còn là trung tâm điểm của Phong Trào Cursillo nữa. Cách tốt nhất để duy trì linh đạo của chúng ta là sống tinh thần Palanca mỗi ngày. Một vài thí dụ về “cách thức đơn giản” của Palanca hay phương thế hy sinh cá nhân được đưa ra trong sách Cẩm Nang Lãnh Đạo: thương yêu mà không mong đợi đáp trả; kiên nhẫn trong những nơi người ta nôn nóng đến độ hiểu lầm, ... Cẩm Nang Lãnh Đạo cho ta lời khuyên này, “Trong PT Cursillo, chúng ta phải luôn đề cao cảnh giác để từ ngữ Palanca không bị hiểu sai lạc và lạm dụng, hầu những gì ngẫu nhiên không làm lu mờ lời mời gọi và ý nghĩa nội tâm của Palanca. Những bức tranh vẽ và biểu ngữ màu sắc lộng lẫy (tự nó) không là Palanca; cả bông hoa, thức ăn, tâm thư hay những lời chúc mừng cũng đều không phải là Palanca. Đây là Palanca “ngụy tạo” đội lốt “những thứ đẹp mắt”.

Cầu nguyện và sự hy sinh không phải là “những thứ đẹp mắt”, nhưng có hiệu quả là nhận được ân sủng của Chúa. Người ta phải hiểu rằng thư từ không phải là Palanca. Thư từ chỉ là phương tiện để truyền đạt Palanca đã được thực hiện một cách chân thật. Xin ghi nhớ điều này, chúng ta phải ý thức rằng Palanca có thể được thực hiện cho một mục đích đặc biệt, không cần phải viết thư để nói lên điều ấy. Thí dụ, Palanca có thể được thực hiện do những nỗ lực của các Cursillistas cố gắng sử dụng Phương Pháp Cursillo. Tất cả chúng ta đều cần Palanca loại này, nhưng việc viết thư cho hàng ngàn Cursillistas thì không thực tế chút nào” (Cẩm Nang Lãnh Đạo, Chương 12). Thánh Phaolô, Quan Thầy của PT Cursillo, nhắc nhở chúng ta trong thư Ngài gửi cho Cộng Đoàn Roma như sau, “Tôi khuyên nhủ anh em hãy hiến dâng thân mình làm của lễ sống động, thánh thiện và đẹp lòng Thiên Chúa” (Rm. 12:1). Đây chính là sự hiến dâng đích thực của chúng ta.

Trong quyển sách của Cha đã được nhắc tới trước đây, LM Raniero Cantalamessa đã trích dẫn Tertullian, nói rằng: “Không có gì

lưu lại trong trí óc hết sức kinh ngạc của con người bằng sự giản dị đơn sơ của những việc làm của Thiên Chúa mà họ trông thấy nhân tiên và vẻ nguy nga lộng lẫy của những kết quả theo sau ..... Sự đơn sơ giản dị và uy lực là những đặc quyền của Thiên Chúa.” LM Cantalamessa viết tiếp, “Nếu sự đơn sơ giản dị là dấu chỉ hành động của Thiên Chúa, thì chúng ta cần phải bảo tồn nó trong lời nguyện của chúng ta để Thần Khí Chúa tuôn tràn. Sự đơn sơ giản dị cần phải sáng ngời trong những lời cầu nguyện, trong mọi cử chỉ, trong mọi sự. Không nên bày ra những gì có tính cách màu mè, không cần những động tác sôi nổi hay những ngôn từ quá đáng.” LM Cantalamessa đưa ra thí dụ trong Cựu Ước để chứng minh điều ngài nói: “Thánh Kinh ghi lại sự tương phản rõ ràng giữa các hành động của các thầy tư tế thần Ba-al và lời cầu nguyện của Tiên Tri Ê-li-a trong khi dâng lễ trên Núi Các-men. Các thầy tư tế thần Ba-al la lớn tiếng, nhảy khập khiễng xung quanh bàn thờ và dùng dao tự rạch mình đến chảy máu. Còn Ê-li-a chỉ đơn sơ cầu nguyện như sau, “Kính lạy Thiên Chúa, Chúa của A-bra-ham, I-xa-ác, và Ít-ra-el, ... xin đáp lời con, để dân này nhận biết Người là Thiên Chúa, Thiên Chúa thật và Người đã khiến họ thay lòng đổi dạ!” (1 Vua 18:36-37). Bấy giờ lửa của Thiên Chúa ập xuống lễ vật do Ê-li-a tiến dâng nhưng trên lễ vật của các thầy tư tế thần Ba-al không thấy gì cả. (1 Vua 18:25-38). Sau đó Ê-li-a đã không gặp Thiên Chúa ở trong cơn gió bão, hay trận động đất, hay ở trong lửa, nhưng Thiên Chúa ở trong tiếng gió hiu hiu (1 Vua 19:12-13).

Kết Luận

Lời phát biểu sau đây của Đức Giáo Hoàng Bê-nê-đic-tô XVI, trong một bài phỏng vấn năm 1996, lúc ấy ngài còn là Hồng Y Joseph Ratzinger, do nhà báo Peter Seawald thực hiện trong tác phẩm “Muối Cho Đời”, một lần nữa mạnh mẽ xác quyết nền tảng tuyệt đối cần thiết cho PT Cursillo chúng ta là kết hiệp với Thiên Chúa. Ngài nói “Bạn tâm với Chúa, đối với tôi, là một nhu cầu. Cũng như ta mỗi ngày phải thở, phải có ánh sáng, phải ăn uống, phải cần tình bạn, cần gặp gỡ một người nhất định nào đó, tất cả những cái đó là những cái không có không được cho cuộc sống. Nếu như bỗng dưng không còn có Chúa nữa thì tinh thần tôi sẽ khó thở. Vì thế không có sự nhàm chán ở đây. Nhàm chán có thể xảy ra khi tôi làm một số việc đạo đức hay đọc sách tu đức, nhưng với Chúa thì không.” (Muối Cho Đời, 2006, PT Giáo Dân VN Hải Ngoại).

Báo Cáo Tài Chánh

Danh Sách Đóng Niên Liễm & Ủng Hộ

Tính đến cuối tháng 6, 2014

Niên liễm & ủng hộ 04/2014 - 06/2014

- Nguyễn Ngọc Nhan	\$25	- Nguyễn Thi Bạch Tuyết	\$25
- Tony Linh	\$25	- Trần Ngân	\$25
- Bùi Duy Sáng	\$25	- Nguyễn Khôi & Đỗ Vân	\$50
- Hoan Hằng	\$50	- Trần Đáng & Nguyễn Huy	\$60
- Nguyễn Văn Tân	\$25	- Hoàng Hùng & Nguyễn Mão	\$50
- Trần Thị Bích Hòp	\$25	- Nguyễn Trường & Mến	\$50
- Phạm Hồng	\$25	- Phạm Ly	\$25
- Thái Thu Hà	\$25	- Việt Hải	\$25
- Khổng Tony Đạt	\$25	- Nguyễn Phương & Anna Sáng	
- Nguyễn Lương		- Nguyễn Thị Lan	
- Nguyễn Sáng	\$50	- Phạm Thanh & Hoàng Thịnh	\$50
- Ngô Trâm Allen	\$60	- La Trâm	\$20
- Hoàng Bích Duyên	\$200	- Trần Hồng Thuận	\$25
- Dien Hong	\$50	- Nguyễn Nương & Helen	\$50
- Hoàng Loan (K 43)	\$25	- Hannah (K43)	\$25
- Ngọc Bích (K 43)	\$25		

Chiến Dịch Vận Động Hứa Giúp \$3

- Hoàng Loan (K 43)	\$6	\$3 Phong Trào (2 năm)
- Hannah (K 43)	\$6	\$3 Phong Trào (2 năm)
- Ngọc Bích (K 43)	\$6	\$3 Phong Trào (2 năm)

Linh Tinh

- Trung ương cash	(-\$5)	- Bản Tin Ultreya	(-\$350)
- TLD tháng 3	(-\$50)	- Food cho Ultreya tháng 4	(-\$200)
- Ủng hộ nhóm Ra Khỏi	(-\$100)		

Ủng Hộ

- Thái Thu Hà ủng hộ Bản Tin Ultreya	\$20
- Diana Trần Financial & Insurance services	\$20

Tồn quỹ tính đến 06/2014

\$2253

Mời Viết Bài

Có nhiều lý do để chúng ta viết bài. Lý do thông thường, chúng ta viết bài để nhớ, để nâng cao sự hiểu biết của mình, và để biết vấn đề chính xác hơn. Nhất là, chúng ta viết bài để chia sẻ kinh nghiệm sống đức tin với người khác.

Chúng ta có thể viết bài cảm nghiệm về: 1) tình yêu của Thiên Chúa; 2) nhận ra Chúa qua những thử thách hay biến cố trong cuộc sống; 3) phương cách vượt qua những thử thách hay biến cố; 4) kinh nghiệm sống Ngày Thứ Tư; và 5) đức tin... Những bài viết cảm nghiệm đức tin của quý anh chị đều là những bài học hỏi quý báu cho người đọc.

Xin mời quý cha linh hướng, quý tu sĩ, và quý anh chị Cursillistas đóng góp bài vở cho *Bản Tin Ultreya tháng 9, 2014*, với chủ đề “***Ra Đi Loan Báo Tin Mừng***”. Chúng ta cùng nhau, mỗi người một việc làm và cùng nhau nối vòng tay lớn, “một tay nắm Chúa và một tay nắm anh chị em” mang tình yêu thương của Thầy Chí Thánh và hy vọng đến với người khác.

Cám ơn quý cha linh hướng, quý tu sĩ, và quý anh chị đã và đang ủng hộ cho Bản Tin Ultreya.

Hạn chót gửi bài: 22/8/2014

Các bài vở nhận được có thể bị chỉnh sửa tiêu đề cho thích hợp.

Phêrô Phạm Huy Dũng
Trưởng Khối Truyền Thông

Ban Biên Tập

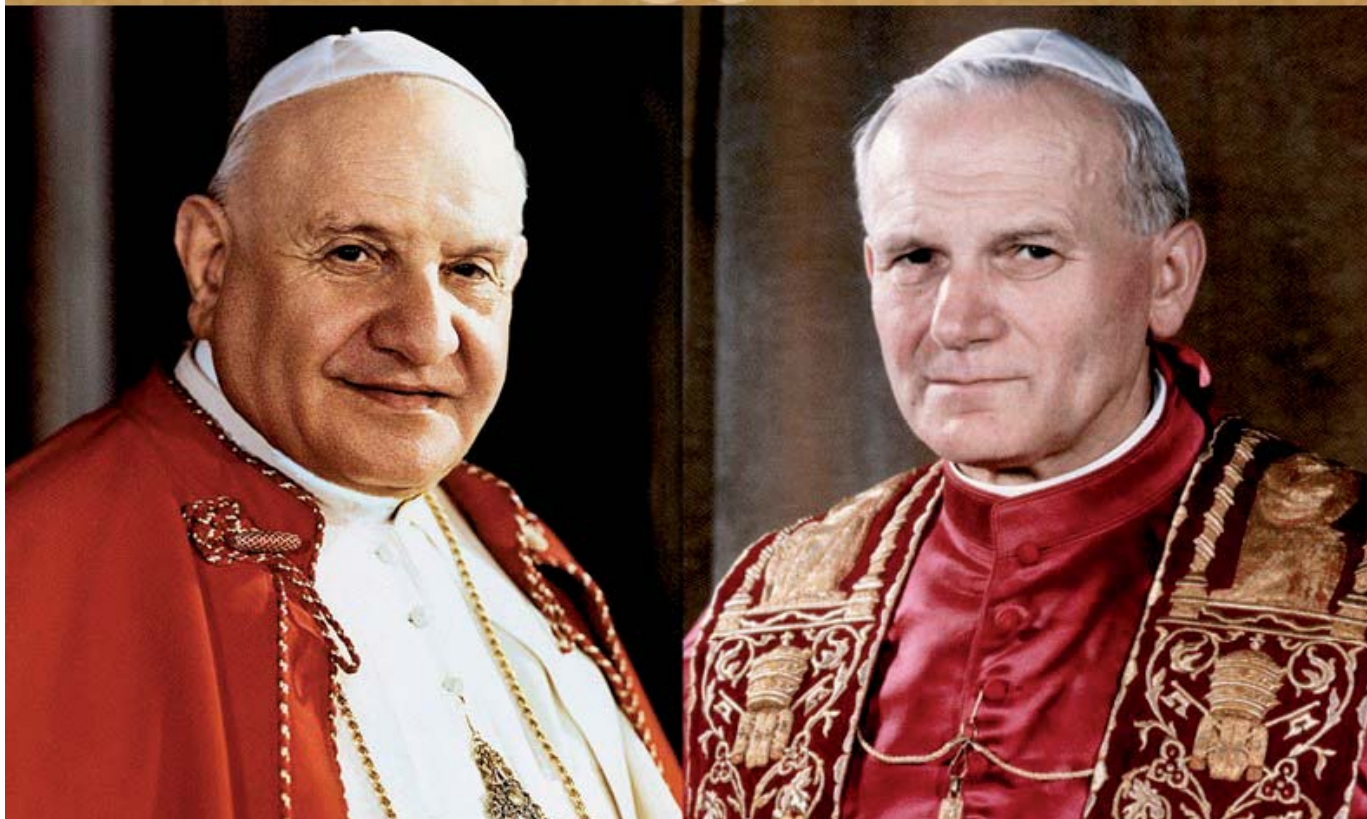
* Maria Nguyễn Thị Bạch Hường
* Giuse Nguyễn Ngọc Phan

* Dominico Nguyễn Lô
* Phêrô Phạm Huy Dũng

Cách gửi bài viết

- 1) Email: ***banbientap.cursillo@gmail.com***
- 2) Gửi thư qua bưu điện: ***3766 Deedham Drive, San Jose, CA 95148***

Saint John XXIII & Saint John Paul II

Tôi đã nhìn vào đôi mắt của bạn với đôi mắt của tôi. Tôi đã đặt trái tim tôi gần trái tim của bạn.

~ Thánh Gioan XXIII

Tương lai bắt đầu từ hôm nay, chứ chẳng phải ngày mai.

~ Thánh Gioan Phaolô II

CURSILLO MOVEMENT—VIETNAMESE SECRETARIAT
DIOCESE OF SAN JOSE, CALIFORNIA

Kính Biểu:
